

Toolkit pentru furnizarea de servicii pentru sprijinirea refugiaților de război cu dizabilități

Monika Nowicka, Alexandra Deliu, Magda Szarota, Bogdan Voicu
cu sprijinul
Elenei Trifan și al Magdalenei Tędziągolska

Toolkit pentru furnizarea de servicii pentru sprijinirea refugiaților de război cu dizabilități

Monika Nowicka, Alexandra Deliu, Magda Szarota, Bogdan Voicu
cu sprijinul Elenei Trifan și al Magdalenei Teđziagolska

Varșovia 2024

Acest toolkit (set de instrumente) este produs în cadrul proiectului *Creșterea capacității stakeholderilor polonezi și români de a oferi sprijin refugiaților ucraineni cu dizabilități din zonele metropolitane din Varșovia și București (UNRF)*, condus de Monika Nowicka (Collegium Civitas, Varșovia), finanțat de Agenția Națională Poloneză pentru Schimb Academic (NAWA) din Programul de Granturi de Urgență în baza acordului BPN/GIN/2022/1/00102/U/00001.

Autorii sunt recunoscători numeroșilor intervievați și participanților la diferite faze ale cercetării care ne-au ajutat să înțelegem provocările cu care se confruntă refugiații cu dizabilități. Mulțumim și celor care ne-au asistat în activitățile de colectare și prelucrare a datelor: Simina Guga, care a analizat cadrul legal din România pentru refugiații ucraineni, Florin Zaharia, care a transcris interviurile realizate în România, Cristina Zaharia, care a ajutat la recrutarea respondenților. Din partea poloneză, le mulțumim lui Łukasz Orylski, care a analizat cadrul legal pentru refugiații de război ucraineni din Polonia și echipei noastre de sprijin pentru munca de teren: Emilia Chudy, Małgorzata Latecka, Karolina Sypień și Krzysztof Tyczyński. O foarte mare mulțumire adresăm Kasiei Witkowska, coordonatorul nostru de proiect, care ne-a susținut în toate fazele proiectului și a tolerat ezitățile și întârzierile în finalizarea rapoartelor.

Autorii sunt singurii responsabili pentru conținutul acestui raport și acestanu reflectă punctele de vedere ale NAWA ca finanțator sau ale Collegium Civitas ca organizație gazdă.

Aspect și compunere: Studio Grafpa, www.grafpa.pl

Citare recomandată: Monika Nowicka, Alexandra Deliu, Magda Szarota, BogdanVoicu, Elena Trifan, Magdalena Tędziągolska, 2024. Toolkit pentru furnizarea de servicii pentru sprijinirea refugiaților de război cu dizabilități, Proiect UNRF, Varșovia: Collegium Civitas, <https://doi.org/10.6084/m9.figshare.27325050>

Această publicație este licențiată sub
Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International

Despre autori

Monika Nowicka este doctor în sociologie, asistent universitar la Institutul de Sociologie, adjunct al șefului Catedrei de Sociologie din Collegium Civitas. Ea este managerul de proiect UNRF. Este specializată în studiul migrației, concentrându-se în special pe integrarea imigranților, sociologia orașului și sociologia grupurilor sociale mici. Ea a efectuat cercetări pentru instituțiilor de stat (Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Muncii și Politicii Sociale, COPE al Ministerului de Interne și Administrație) și a cooperat cu organizații neguvernamentale și autorități locale. În 2018–2020, a fost președintele Consiliului pentru Integrarea imigranților în Mazovia.

Alexandra Deliu și-a terminat doctoratul în sociologie în 2015 la Universitatea din București, cu o teză despre migrație ca resursă discursivă pentru construcția identității. Interesele sale de cercetare urmăresc îndeaproape ceea ce a început în timpul doctoratului, fiind centrate pe aspecte precum experiențele de migrație/mobilitate, identitate și relațiile dintre cele două. Din 2014 face parte din echipa de cercetare a Institutului de Cercetare a Calității Vieții și a lucrat atât la proiecte academice, cât și de consultanță (pentru UNICEF, Banca Mondială, UNHCR) axate pe grupuri vulnerabile (romi, tineri aflați în sistemul de protecție, migranți, refugiați etc.).

Magda(lena) Szarota, PhD este cercetător asociat senior la Universitatea Lancaster (Marea Britanie) și un strateg transversal și un avocat al drepturilor omului premiat, cu peste 15 ani de experiență în Europa, Asia și Statele Unite. Considerată una dintre pionierii mișcării femeilor cu dizabilități din Polonia post-socialistă, ea a fost implicată într-un advocacy eficient legat de politici și în intervenții de experți în Uniunea Europeană și Națiunile Unite. Este (co)autor de cărți, articole de jurnal, rapoarte și instrumente de schimbare și a (co)condus proiecte de cercetare și advocacy privind tehnologiile pentru schimbare socială inovatoare, impact și informare a publicului. A primit burse bazate pe merit și burse de advocacy de la Universitatea Yale, Fundația Kosciuszko, Fundația Ashoka și Fundația Allianz, printre altele. În 2019, a fost onorată cu titlul de ambasador pentru Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități (UN CRPD), ca recunoaștere a contribuțiilor sale în domeniul dizabilității și justiției intersecționale.

Bogdan Voicu este profesor și cercetător senior la Academia Română (Institutul de Cercetare a Calității Vieții și Școala de Studii Avansate), profesor de sociologie (Universitatea Lucian Blaga din Sibiu), profesor de metode de cercetare în știința educației (Universitatea Națională de Știință și Tehnologie Politehnica București) și profesor de metode cantitative (Universitatea din București, Școala Doctorală în Știința Comunicării). Președinte al Asociației Române de Studii Cantitative, membru al Grupului Român pentru Studiarea Valorilor Sociale, cercetător

principal pentru World Values Survey, director de program și membru al diferitelor structuri pentru European Values Study association, Bogdan are un interes pe termen lung pentru schimbarea socială și folosește migrația internațională ca experiment natural pentru a testa influența schimbărilor de context asupra indivizilor, organizațiilor și societăților. De asemenea, studiază capitalul social, cu accent pe ONG-uri. Activitatea sa academică este dublată de consultanță și consiliere în materie de politici pentru diverse companii internaționale private, ONG-uri și administrație publică. Temele acestor activități includ politica de migrație, politica socială, politica educațională, dezvoltarea comunității și dezvoltarea organizațională. Mai multe detalii pot fi găsite online(www.BogdanVoicu.ro).

Elena Trifan și-a luat doctoratul în sociologie în 2016 cu o teză pe tema practicilor de dezvoltare personală și relații sociale. În prezent, este bursier post-doctoral la Universitatea din Erfurt, unde cercetează experiențele cadrelor universitare. Care sosesc în Europa din situații de risc. Este, de asemenea, profesor asociat la SNSPA. Cu o vastă experiență în cercetare aplicată, ea colaborează cu numeroase instituții guvernamentale și neguvernamentale, participând la cercetări privind migrația sezonieră a muncitorilor români, situația refugiaților ucraineni în București și ieșirea de pe piața muncii a lucrătorilor în vârstă.

Magdalena Tędziagolska este sociolog, cercetător, facilitator și formator. Ea are 20 de ani de experiență în proiectarea și conducerea proceselor de cercetare-strategică în educație, politică socială, cultură, media și noile tehnologii. Ea aplică design thinking pentru dezvoltarea de soluții practice și aplicabile pentru sectoarele public, social și de afaceri.

CUPRINS

1. INTRODUCERE	7
2. PRINCIPII DE URMAT	10
21. Principii generale	10
22. Principii specifice	11
23. Prezentare generală	16
3. INTERVENȚIE ÎN CAZURI TIPICE	17
31. Varșovia	18
31.1. Larysa	18
31.2. Darya și Dima	20
31.3. Ludmița și Tanya	22
31.4. Marek	23
32. București	26
32.1. Igor	26
32.2. Tatiana	27
32.3. Alyna	29
4. BUNE PRACTICI DESCOPERITE ÎN INTERVIURI	33
41. Bariere fizice	34
42. Limbă	36
43. Comunicare	47
44. Consiliere	49
45. Sănătate și îngrijire mentală	50
46. Răbdare și timp	53
47. Legislație și finanțare a agențiilor publice	55
48. Viziune pe termen lung	58
49. Expertiză	59
410. Flexibilitatea ONG-urilor	60
411. Educație	61
412. Căutarea unui loc de muncă	63
413. Ajutor post-integrare	65
5. REFERINȚE	67
6. APENDICE: LISTĂ A FURNIZRILOR DE SERVICII DE SPRIJIN DIN BUCUREȘTI	68
7. APENDICE: LISTĂ A FURNIZRILOR DE SERVICII DE SPRIJIN DIN VARȘOVIA	70

1. INTRODUCERE

Acest toolkit (set de instrumente) însoțește raportul „Capacitatea stakeholderilor din Polonia și România de a oferi sprijin refugiaților ucraineni cu dizabilități în zonele metropolitane ale Varșoviei și Bucureștiului” (Nowicka et al., 2024), care își propune să ilustreze eforturile organizaționale de sprijin pentru refugiații cu dizabilități din Ucraina către Varșovia și București. Toolkit-ul colectează o serie de bune practici și le prezintă furnizorilor de servicii, ca un mijloc de a facilita intervenția rapidă în timpul evenimentelor nefericite de amploare care produc refugiați, cum ar fi invaziile repetate ale Rusiei în Ucraina. Publicul țintă pentru acest set de instrumente sunt organizațiile care au potențialul de a asista refugiații cu dizabilități în întreaga lume, iar intenția este de a le aduce mai aproape experiența Poloniei și României în fața afluxului brusc de refugiați din Ucraina în urma valurilor de agresiune ale Rusiei din 2022.

Este de remarcat faptul că cele două țări aveau experiență limitată anterioară în privința refugiaților (Nowicka et al., 2024) și regimuri de asistență socială destul de rudimentare (Aspalter, 2023), astfel încât sprijinul pentru refugiați a fost creat aproape complet de la zero, pe măsură ce aceștia soseau. Noutatea a fost atât la nivel instituțional, cât și organizațional, iar furnizorii de servicii au resimțit un stres organizațional major, cu necesitatea bruscă de a dezvolta proceduri, de a angaja personal și de a furniza servicii pentru de zeci de ori mai mulți beneficiari în comparație cu perioada de dinaintea atacurilor Rusiei din martie 2022.

Dincolo de evenimentul nefericit care a constituit pretextul pentru efortul nostru, subiectul prezintă un interes ridicat în sistemele de asistență socială contemporane, în care intersecțiile între vulnerabilitățile legate de migrație și cele asociate cu dizabilitatea sunt adesea considerate ca meritorii pentru abordări specifice (Bešić et al., 2020; Crock & Ernst, 2017; King et al., 2016; Mirza, 2011; Peterson, 2013).

Procentul persoanelor cu dizabilități în societatea generală este considerabil. Organizația Mondială a Sănătății (2011) estimează un procent global de aproximativ 15%. Datele din Uniunea Europeană arată că 87 de milioane dintre cei 448 de milioane de locuitori (aproximativ 25%) trăiesc cu o formă de dizabilitate (Comisia Europeană, 2021).

Aceasta înseamnă că, în orice flux de refugiați, ne putem aștepta să găsim un număr considerabil de persoane cu dizabilități. Prin urmare, folosim acest toolkit pentru a oferi idei de intervenție în timpul evenimentelor care generează fluxuri de refugiați. Recomandăm ca intervențiile să fie incluzive și să nu ignore nevoile specifice ale refugiaților cu dizabilități.

Ideea principală este de a descrie cele mai bune practici dezvoltate de actorii polonezi și români în sprijinul refugiaților de război ucraineni cu dizabilități (UWRwD). Setul de instrumente propus este limitat la experiențele intervievaților care au participat la proiect. Totuși, având în vedere activitățile și implicarea respondenților din eșantion, considerăm că acesta poate fi un bun punct de plecare pentru construirea unei baze de cunoștințe pentru sprijinirea refugiaților cu dizabilități (RwD) în țările confruntate cu fluxuri de refugiați.

Setul de instrumente este destinat diverselor părți interesate care sunt sau vor fi implicate în sprijinirea RwD:

1. Agenții și instituții publice, inclusiv cele ale guvernului de stat și local.
2. Organizații și grupuri din societatea civilă care oferă sprijin pentru refugiați: ONG-uri, grupuri comunitare, voluntari de toate tipurile.
3. Grupuri de advocacy: persoane și organizații care susțin drepturile persoanelor cu dizabilități și incluziunea refugiaților.

Cercetarea care fundamentează abordarea noastră a avut două dimensiuni: pe de o parte, am realizat interviuri în vara și toamna anului 2023 cu stakeholderii implicați în sprijinul pentru UWRwD din Varșovia (21 de intervievați) și București (20). Interlocutorii noștri au fost în principal furnizori de servicii în cadrul ONG-urilor și agențiilor publice, dar și membri ai mediului academic, decidenți și susținători ai advocacy-ului. Aceștia au fost intervievați cu un accent special pe sprijinirea RwD, iar concluziile sunt detaliate în raportul nostru extins (Nowicka et al., 2024). Am realizat, de asemenea, două discuții de grup (una în București și alta în Varșovia), în cadrul cărora am prezentat furnizorilor de servicii un set de patru cazuri tipice de RwD (ușor diferite în Varșovia și București) și le-am cerut să dezvolte soluții de intervenție.

Pe baza constatărilor, am dezvoltat mai întâi un set de principii de bază pentru intervenție, care sunt explicate în prima secțiune a acestui raport. A doua parte enumeră soluțiile pentru cazurile tipice pe care le-am dezvoltat pentru discuțiile de grup. Cea de-a treia parte descrie bunele practici derivate din interviuri.

Cititorul poate găsi în principiile generale și specifice un set de instrumente utile pregătirii pentru evenimentele nefericite care duc la fluxuri de refugiați și pentru intervenția în astfel de momente. Această listă de principii oferă o structură clară și concisă pentru înființarea mecanismelor organizaționale și instituționale de sprijinire a RwD. A doua și a treia parte oferă detalii prezentând cazuri specifice și soluțiile adoptate de intervievații noștri.

Ca regulă generală, recomandăm cu tărie pregătirea preventivă pentru a face față evenimentelor nefericite (fie că sunt dezastre naturale sau provocate de oameni), punând accent pe abordări participative, incluzive și informate. Motivele, beneficiile și căile de urmat sunt prezentate în secțiunile următoare.

2. PRINCIPII DE URMAT

2.1. PRINCIPII GENERALE

1. Pregătire

Elaborați proceduri în perioadele fără stres, în absența oricărui flux de refugiați. Este întotdeauna bine să le aveți pregătite. Cu toate acestea, acesta este un principiu foarte general care se aplică oricărui tip de beneficiar sau potențial beneficiar și ghidează reflecția asupra modului în care funcționează organizația dumneavoastră. Oferim mai multe detalii în acest sens, cu accent pe RWD, în secțiunea privind practicile specifice.

2. Abordare incluzivă

Asigurați-vă că organizația dvs. adoptă o abordare incluzivă care ia în considerare nevoile și provocările unice cu care se confruntă RWD. Persoanele cu dizabilități nu sunt un grup omogen, nu numai în ceea ce privește o anumită deficiență, ci și în ceea ce privește alte caracteristici care se intersectează precum vârsta, sexul, etnia etc. Ei nu au doar nevoi personalizate, ci și capacități, cunoștințe, experiențe trăite unice.

3. Accesibilitate

Asigurați-vă că toate serviciile, facilitățile și materialele de comunicare sunt accesibile persoanelor cu dizabilități. Aceasta include accesibilitatea fizică (de exemplu, rampe, uși largi), formate accesibile (de exemplu, Braille, litere mari) și interpretarea în limbajul semnelor, precum și alte tipuri de accesibilitate care sunt specifice pentru o anumită deficiență și un anumit context.

4. Conștientizare și formare

Instruiți personalul și voluntarii în conștientizarea și sensibilitatea față de dizabilități. Acest lucru ajută la crearea unui mediu mai suportiv și mai înțelegător pentru RWD.

5. Cooperare cu alți stakeholderi

Încercați să cooperați și să susțineți cooperarea între părțile interesate. Ajutarea RWD ar trebui să se bazeze pe cooperarea dintre instituțiile statului, instituțiile guvernamentale locale și organizațiile neguvernamentale, inclusiv cele conduse de persoane cu dizabilități.

6. Conexiuni transnaționale

Utilizarea experiențelor și lecțiilor învățate de stakeholderii din alte țări și alte contexte ar putea fi utilă: completarea utilizării actuale a conexiunilor transnaționale pentru accesul la finanțare cu utilizarea lor pentru colectarea sistematică de cunoștințe.

7. Co-creare: implicarea beneficiarilor în proces

A fi incluziv constă și în implicarea activă a RWD în procesele de luare a deciziilor și în proiectarea programelor. Includerea RWD atât în faza de proiectare, cât și în intervenție ajută în diverse moduri. Pe de o parte, aduce informații de primă mână despre dificultățile, nevoile și provocările cu care se confruntă potențialii beneficiari și despre oportunitățile existente. Pe de altă parte, RWD pot dezvolta sentimente de proprietate asupra procesului/abordării acestuia și, prin urmare, au o probabilitate mai mare de a fi implicați în sprijinirea altora și în respectarea regulilor organizaționale, ceea ce ușurează procesul de intervenție, reduce costurile și crește numărul potențial de beneficiari.

2.2. PRINCIPII SPECIFICE

1. Dezvoltare de proceduri preventive

Dacă nu aveți nicio experiență anterioară în a ajuta RWD, faceți tot posibilul pentru a introduce proceduri de ajutor cât mai curând posibil. Dacă nu există proceduri de ajutor, încercați să găsiți soluțiile posibile. Declanșarea războiului sau a oricărui dezastru natural provoacă un aflus imens de oameni într-un timp foarte scurt spre zonele considerate a fi mai sigure. Prin urmare, este util să existe proceduri care au fost instituite preventiv, indiferent de existența potențialului de apariție a unui flux de refugiați. Vă rugăm să rețineți că nimeni nu dorește să aibă războaie și dezastru naturale. Totuși, este bine să aveți astfel de proceduri care să ajute în cazul în care acestea apar. Dezvoltarea procedurilor stimulează, de asemenea, o organizație să reflecteze asupra propriilor reguli și stimulează structurarea eficientă.

Beneficii:

- Gestionarea procesului de a ajuta este mai ușoară cu proceduri deja în vigoare decât în modul „învățare prin practică”.
- Organizația dvs. devine mai eficientă în eforturile sale de furnizare de servicii
- Personalul este mai puțin obosit și nu se epuizează rapid.

Exemple de proceduri de care este posibil să aveți nevoie pentru a ajuta RWD:

- Evacuarea RWD într-un mod accesibil
- Primirea persoanelor cu dizabilități (cum se organizează și cum se conduce un centru de primire)
- Ajutorarea pas cu pas a unui refugiat cu dizabilități.

2. Organizare de ajutor și asistență care să conducă la independență

Scopul asistenței este de a face refugiații cât mai independenți posibil, asigurând în același timp un nivel demn de trai. Pentru a atinge acest scop, o organizație trebuie să clarifice cum arată procesul de ajutorare, cum arată etapele ajutorului și cine este responsabil pentru fiecare etapă. Unul dintre ONG-urile intervievate în cadrul cercetării și-a împărtășit bunele practici pentru organizarea procesului de ajutor:

- Primul pas este să recunoaștem nevoile refugiatului și ce pași au fost deja întreprinși pentru a le îmbunătăți situația
- De asemenea, refugiatul este întrebat cu ce vrea să lucreze, astfel încât să fie implicat activ în proces
- Pornind de aici, se stabilește în comun un plan de sprijin, care detaliază sarcinile organizației de sprijin și ale persoanei sprijinite.
- Refugiatului i se oferă informații clare cu privire la momentul încheierii asistenței oferite de o organizație
- Refugiatul trebuie apreciat pentru ceea ce a realizat deja în procesul de a deveni independent.

Beneficii:

- Refugiatul este conștient de amploarea ajutorului și a asistenței disponibile
- Este mai ușor să gestionați procesul de ajutor și să monitorizați progresul
- Ajutorul este adaptat nevoilor refugiatului și, prin urmare, este mai eficient
- Furnizarea serviciilor devine mai puțin costisitoare în timp și beneficiază de implicarea potențială a RWD înșiși
- Timpul petrecut de refugiați fiind dependenți de ajutor scade și, prin urmare, numărul total de beneficiari crește, în timp ce folosesc aceleași resurse.

3. Asistenți personali

Pentru un nou venit, este dificil să-și stabilească o nouă viață într-o țară de destinație. Un refugiat nu cunoaște nici limba, nici procedurile administrative care trebuie parcurse. O soluție la această problemă este oferirea sprijinului unui asistent personal care poate ajuta la completarea documentelor și poate traduce din limba vorbită la destinație în cea vorbită de refugiat în timpul vizitelor la instituțiile publice și la programările medicale.

Beneficii:

- Refugiatul se simte mai încrezător atunci când este în contact cu instituțiile publice ale societății de primire
- Refugiatul este mai puțin expus discriminării
- Refugiatul învață mai repede sistemul țării de primire
- Refugiatul poate lua decizii mai informate în timp ce navighează în noul sistem
- Costuri de oportunitate reduse atât pentru furnizorul de servicii, cât și pentru refugiat.

Când introduceți un asistent personal ca soluție pentru un refugiat, trebuie să aveți în vedere că refugiatul poate deveni ușor dependent de asistent. Pentru a preveni acest lucru, puteți aplica oricare dintre următoarele soluții:

- Trebuie să fie clar pentru refugiat scopul ajutorului la care s-ar putea aștepta
- Refugiatul trebuie să solicite asistență la o organizație de fiecare dată când este necesar, astfel încât asistentul să fie diferit de fiecare dată
- Refugiatului i se poate pune la dispoziție un traducător digital, dispozitiv care poate fi dus la programările medicale
- Refugiatului i se poate oferi un ghid gata făcut (de exemplu, cum să obțineți un certificat de handicap), care include instrucțiuni pas cu pas, o listă de documente, birourile responsabile și o listă de verificare.

4. Evitare a ghetoizării sprijinului

Ajutorul ar trebui să fie îndreptat către toți clienții care au nevoie de el, indiferent de unde provin. Dacă organizați șederi de tip respite, faceți-o pentru toți cei care au nevoie: includeți atât familiile din țara gazdă, cât și familiile de refugiați și încercați să includeți persoane cu și fără dizabilități.

Beneficii:

- Refugiații și localnicii au ocazia să se cunoască
- Este o oportunitate de a împărtăși experiențe și cunoștințe
- Refugiații au ocazia să învețe bune practici de la localnici cu privire la modul de a face față sistemului
- Refugiații au ocazia să învețe limba
- Evită stigmatizarea și, de asemenea, reduce înclinația ca o organizație să fie vizată de grupuri asociate cu intoleranța sau delincvența.

5. Angajare de oameni/voluntari cu experiență de refugiați

Ori de câte ori este posibil, angajați Rwd în organizația dumneavoastră; nimeni nu înțelege mai bine poziția Rwd.

Beneficii:

- Refugiații vor vedea că este posibil să devină independenți și să aibă un loc de muncă
- Refugiații care lucrează în organizație pot deveni modele pentru cei care au nevoie
- Organizația dumneavoastră primește sprijin suplimentar
- Ei pot traduce diferențele culturale cu privire la dizabilități altor refugiați și îi pot încuraja să folosească sprijinul oferit
- Este posibilă scăderea costurilor de funcționare/furnizare a sprijinului.

6. Construire a unei rețele de sprijin pentru RwD

Mapați organizațiile care ajută RwD, aflați domeniul în care oferă ajutorul și contactați-le. Amintiți-vă să mențineți acest contact, chiar dacă nu aveți nevoie de ajutor la momentul respectiv, sunați și întrebați ce se mai întâmplă, deoarece acest lucru va ajuta la întărirea relației.

Beneficii:

- Capacitatea de a acționa rapid și flexibil, întrucât domeniul de aplicare al ajutorului este complementar
- Posibilitatea implementării activităților pe bază de sinergie: de exemplu, se poate evita dublarea granturilor
- Cooperarea cu organizațiile de refugiați adaugă credibilitate activităților și oferă, de asemenea, posibilitatea de a planifica sprijin pentru persoanele care se întorc în țara lor
- Reduce frustrarea organizațiilor, pentru că pot învăța unele de la altele și pot vedea la ce poate/nu poate face față fiecare dintre ele. Ele fac schimb de metode și direcții de acțiune, ceea ce calmează și extinde sfera suportului
- Grupuri de lucru substanțiale – o înțelegere mai largă a lucrului cu refugiații, nu numai cu cei cu dizabilități. Refugiații au și dizabilități rezultate, de exemplu, din traume.
 - În Polonia, astfel de grupuri includ, de exemplu, Consorțiul pentru migrație (Konsorcjum Migracyjne), Forumul polonez al persoanelor cu dizabilități.
 - În România, vă sfătuim să luați în considerare apartenența la mari coaliții precum Coaliția pentru Drepturile Refugiaților și Imigranților (CDMIR), Federația ONG-urilor care furnizează Servicii Sociale (FONSS), Consiliul Național al Dizabilității din România (CNDR) etc.
 - Grupuri similare ar trebui să fie vizate în întreaga lume.
 - Încurajăm organizațiile să asiste/să participe la evenimente organizate de persoane implicate atât în sectorul care se concentrează pe ajutorarea migraților, cât și în sectorul axat pe persoanele cu dizabilități.

7. Asistenți interculturali în școli

Cooperati cu școlile pentru copiii cu dizabilități și convingeți-le să aibă asistenți interculturali pentru copiii refugiați cu dizabilități. Aceștia sunt oameni care reprezintă legătura dintre profesori, elevi și familiile acestora. Este foarte important, deoarece unii dintre copiii ucraineni cu dizabilități nu au frecventat școlile din Ucraina.

Beneficii:

- îi pot ajuta pe refugiați să înțeleagă sistemul educațional local
- îi pot ajuta pe refugiați să se obișnuiască cu abordarea locală a dizabilității
- explică diferențele dintre abordările reabilitării în societatea gazdă și în țara de origine
- sprijină copiii la școală
- Sunt un sprijin pentru profesori.

UNICEF a deschis o școală specială în Cracovia, frecventată de 80% dintre copiii îngrijiți de un ONG. Școala funcționează cu normă întreagă în sistemul polonez, sub egida unei alte școli. Potrivit reprezentantului ONG-ului, acesta este un exemplu de cooperare eficientă între o mare organizație internațională (UNICEF) și structuri publice ca răspuns la o nevoie emergentă. După izbucnirea războiului, mulți copii cu dizabilități au venit în Cracovia în Polonia, dar s-a dovedit că nu existau locuri în școlile existente.

8. Catalog deschis al activităților de suport pentru scrierea de aplicații de finanțare

Organizațiile care sprijină refugiații trebuie să solicite granturi pentru a-și sprijini beneficiarii. De obicei, un apel de granturi definește ce fel de sprijin este eligibil. Se poate întâmpla ca sfera de activitate definită într-un apel să nu răspundă nevoilor reale ale beneficiarilor. Prin urmare, interviurile noastre sugerează că cererile de aplicații ar trebui să se bazeze pe un catalog deschis de activități.

De exemplu, în Polonia, în PFRON (Fondul de stat pentru reabilitarea persoanelor cu dizabilități), în modulul II al programului adresat districtelor (powiats), nu a existat un catalog închis de activități de sprijin, ceea ce a însemnat că solicitanții au putut adapta aplicațiile la nevoile beneficiarilor.

Beneficii:

- Sprijinul poate fi adaptat la nevoi reale, emergente, de exemplu, hrană, locuință, asistență pentru transport
- Fondurile sunt folosite într-un mod mai eficient.

9. Furnizare de sprijin psihologic pentru angajați

Angajații dumneavoastră au nevoie de sprijin psihologic, mai ales în prima etapă de acordare a ajutorului, când afluxul de refugiați este brusc și în număr mare. Persoanele care oferă ajutor trebuie să îl primească, la rândul lor, pentru a putea fi eficiente.

2.3. PREZENTARE GENERALĂ

Principii generale

- Pregătire
- Abordare incluzivă
- Accesibilitate
- Conștientizare și formare
- Cooperare cu alți stakeholderi
- Conexiuni transnaționale
- Co-creare: implicarea beneficiarilor în proces

Principii specifice

- Dezvoltare de proceduri preventive
- Organizare de ajutor și asistență care să conducă la independență
- Asistenți personali
- Evitare a ghetoizării sprijinului
- Angajare de oameni/voluntari cu experiență de refugiați
- Construire a unei rețele de sprijin pentru RwD
- Asistenți interculturali în școli
- Catalog deschis al activităților de suport pentru scrierea de aplicații de finanțare
- Furnizare de sprijin psihologic pentru angajai

3. INTERVENȚIE ÎN CAZURI TIPICE

În această secțiune, prezentăm opt cazuri fictive de refugiați. Cazurile se bazează pe informațiile colectate din interviuri. Fiecare caz prezintă un portret al unui refugiat, incluzând câteva detalii despre situația acestuia și imagini pentru cazurile românești. Detaliile acoperă data sosirii în Varșovia/București, vârsta, educația, statutul ocupațional, dizabilitatea, statutul marital și familial/de rudenie, situația locativă în societatea gazdă (centru de refugiați, chirie, locuință proprie etc.). În niciunul dintre cazuri nu sunt oferite toate aceste detalii. Nivelul de bunăstare a fost sugerat în principal prin imagini.

Nicio persoană prezentată mai jos nu este reală, imaginile sunt fotografii de stoc, iar numele sunt pur fictive. Le-am folosit doar ca stimulent pentru discuție, cu scopul de a confrunta participanții cu situații „reale” și de a le cere să acționeze. În acest fel, am creat un cadru familiar și am putut observa cum este construită strategia de sprijin pentru RWD în cadrul unei dezbateri deschise, pe care am generat-o în două workshopuri, unul la Varșovia, celălalt la București.

Participanții la cele două workshopuri (furnizori de servicii, factori de decizie, membri ai mediului academic) aveau deja o vastă experiență anterioară în sprijinirea refugiaților, a persoanelor cu dizabilități și, mai recent, a UWRWD. Astfel, construcția strategiilor de sprijin este bazată pe informații specifice și reale, fiind confruntată cu situații similare celor propuse de noi. În consecință, soluțiile rezultate sunt de așteptat să fie exemple bune care pot fi urmate în intervenții similare la nivel global.

Participanților la workshopuri li s-a oferit o scurtă descriere a fiecărui caz și li s-a cerut să dezvolte o intervenție adecvată. La început, au fost puse patru întrebări specifice, cu scopul de a direcționa discuțiile: „Ce servicii pot fi accesate?”, „Cine poate oferi consiliere?”, „Care sunt principalele obstacole?”, „Cum pot fi depășite obstacolele?”. Un moderator s-a asigurat că discuția nu se abate prea mult de la subiect și a intervenit amintind participanților întrebările, atunci când a fost cazul.

Cele două workshopuri au fost desfășurate în noiembrie și decembrie 2023, unul la București și celălalt la Varșovia. Fiecare atelier a inclus patru studii de caz. În secțiunea următoare, prezentăm studiile de caz și soluțiile sugerate de participanți.

3.1. VARȘOVIA

Atelierul polonez a avut loc la Varșovia. În cadrul atelierului polonez, au fost propuse patru studii de caz pentru cei zece participanți. Cazurile au fost elaborate de echipa poloneză a proiectului UNRF (Monika Nowicka și Magda Szarota) și au fost concepute pentru a acoperi diferite forme de dizabilități (inclusiv cele fizice și mentale), vârstă, sex, educație și dacă o persoană era singură sau cu un membru al familiei).

Grupul de experți prezent a fost format din reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale (7), actori la nivel de stat (2) și ai instituțiilor administrației publice locale (1). Au fost împărțiți în patru grupuri și fiecare grup a lucrat la un studiu de caz. Fiecare grup a fost rugat să definească nevoile fiecărui caz, să propună formele de sprijin care erau disponibile în Polonia la acea vreme și barierele și provocările pentru UWRwD.

Fiecare caz a fost apoi discutat în comun, astfel încât fiecare participant să-și poată adăuga ideile.

Experții au fost informați că studiile de caz se bazează pe informații culese în timpul interviurilor, dar niciuna nu este o reprezentare a unei persoane reale.

3.1.1. Larysa

Descriere a cazului

Larysa (35 de ani) este oarbă de la naștere. Și-a pierdut brațul drept în urma războiului. Ea este vorbitoare de rusă, dar cunoștințele ei de ucraineană și engleză sunt slabe. Înainte de război, folosea fluent Braille (citit și scris) dar pierderea unei mâini a dus la pierderea acestei fluente. Ea locuiește în Lublin.

Situație profesională

- Larysa lucrează ca membru al personalului cu experiență în lucrul pentru ONG-uri din Ucraina.
- Ea învață repede.
- Obstacolele în calea începerii muncii în Polonia sunt problemele de limbă și comunicare, precum și prejudecățile angajatorilor față de persoanele vorbitoare de limbă rusă.

Limbă și comunicare

- Lipsa de cunoaștere a limbii ucrainene și engleze și lipsa capacității de a folosi fluent Braille provoacă dificultăți semnificative atât în funcționarea de zi cu zi în Lublin, cât și în contactul cu organizațiile care se ocupă de nevăzători.

Acces la informații

- Cele mai multe dintre informațiile și liniile telefonice care ar putea ajuta-o pe Larysa să-și găsească drumul (atât din punct de vedere profesional, cât și din punct de vedere al vieții și din punct de vedere al sănătății) în noua realitate sunt disponibile în principal în ucraineană, mai rar în engleză.
- Larysa se bazează pe ajutorul prietenilor din Biserica Ortodoxă, care sunt ei înșiși refugiați de război, dar cunosc limba ucraineană.

Relații sociale

- Larysa se confruntă cu o excludere semnificativă din societatea poloneză din cauza barierelor de comunicare și culturale.
- Micul ei cerc de prieteni este format în principal din persoane apte de muncă, fără experiență cu dizabilitățile.
- Sentimentul de izolare este adâncit de un handicap recent dobândit și de lipsa suportului medical și terapeutic în urma experiențelor traumatizante asociate atât cu evenimentul care a condus la amputare, cât și cu amputarea brațului însuși.

Nevoi, conform participanților la atelier:

- Mai întâi, obțineți un număr PESEL
- Următorul pas este obținerea unui certificat de handicap
- Următorul pas este să primească sprijin să traducă din rusă și să încerce să învețe poloneză
- Suport informatic pentru nevăzători
- Contacte cu ONG-uri pentru refugiați și nevăzători
- Reabilitare
- Suport psihologic
- Sprijin de viață și social
- Ajutor în găsirea unui loc de muncă

- Necesitatea creării unui profil de încredere pentru a putea aplica pentru finanțare din programele PFRON.

Ce poate ea să acceseze în prezent?

- Sprijin din partea comunității nevăzătoare – un mediu puternic și dinamic
- Fondul Național de Sănătate, îngrijiri medicale, asigurare proteză/rambursare, reabilitare
- ONG: suport de viață, social, psihologic și consultativ
- Trai cu sprijin guvernamental și suport social
- Programele PFRON (puteți afla despre ele pe site-urile web ale organizațiilor care se ocupă de acest subiect și ale persoanelor cu dizabilități, de exemplu, Asociația Poloneză a Nevăzătorilor, site-ul PEFRON)
- Oferta Asociației Poloneze a Nevăzătorilor
- Informații suplimentare: Pentru PFRON, transportul medical este o provocare – pentru persoanele imobilizate la pat și persoanele în scaun cu rotile, PFRON nu are resursele necesare pentru a oferi sprijin.

312 Darya și Dima

Descrierea cazului

Darya (75 de ani) are boala Alzheimer progresivă și este bunica lui Dima și singura lui îngrijitoare. Dima (12) este un băiat cu o tulburare din spectrul autismului. El momentan nu frecventează școala din cauza dificultăților bunicii sale în a-l înscrie.

Limbă și comunicare

- Darya și Dima vorbesc ucraineană și poloneză fluent (vin din Lviv).
- Boala Daryei determină o deteriorare treptată a abilităților cognitive, a memoriei, a capacității de luare a deciziilor și a funcționalității generale. Îngreunează viața de zi cu zi pentru amândoi și capacitatea lor de a avea grijă de ei înșiși.
- Dima funcționează bine (din punct de vedere al comunicării, educațional și social) când Darya este prezentă. Cu toate acestea, în situațiile în care ea nu este acolo, Dima se retrage și este dificil să stabilești contactul cu el.

Acces la informații

- Complexitatea familiei și a situației de sănătate a lui Darya și Dima înseamnă că aceștia nu au acces la informații complete cu privire la serviciile de sănătate, sociale și financiare la care au dreptul.

- Boala progresivă a Daryei face dificil pentru ea să înțeleagă procedurile administrative și să mențină vizite regulate la medic, precum și contactul cu o potențială școală.

Relații sociale

- Datorită cunoștințelor lor despre limba și cultura poloneză, izolarea culturală nu este cea mai mare problemă. Darya se confruntă în prezent cu incertitudinea cu privire la viitor din cauza stării sale de sănătate și a nevoii constante de a avea grijă de nepotul ei. Se simte singură. Dezvoltarea unui plan de îngrijire pe termen lung pentru Dima a devenit o prioritate. Pentru Dima, lipsa contactului cu semenii săi poate însemna o deteriorare a stării sale mentale.

Nevoi, conform participanților la atelier:

- Mai întâi, oferiți un asistent care va înțelege nevoile și situația lor. Va ajuta la înscrierea la școală, oferirea de terapie și sprijin în îngrijirea bunicii cu boala Alzheimer.
- Este important să ne gândim la cerințele viitoare de îngrijire pentru băiat atunci când bunica lui nu poate avea grijă de el și cine va prelua îngrijirea. Acest proces ar trebui să înceapă în acest moment și să fie lin.
- Daria: asistență medicală.
- Dima: acces la educație care ține cont de nevoile băiatului, asistență medicală, asistență cuprinzătoare de specialitate.

Ce pot ei accesa în prezent?

- Un asistent social – care va defini domeniile în care au nevoie de sprijin. Este foarte important să aveți o definiție exactă a problemei
- Dirijarea băiatului către o familie de plasament care cooperează cu familiile biologice
- ONG-uri care se ocupă de autism și Alzheimer
- Comentariu: Acest lucru nu se poate termina doar cu obținerea unui certificat de handicap, trebuie să indicați instrucțiuni despre cum să se acționeze mai departe!
- Consiliere: terapie pentru copii, dar este necesar acordul bunicii băiatului
- Căutarea familiei rămase în Ucraina.

Provocări:

- În ce măsură este un asistent social pregătit să efectueze interviuri comunitare în astfel de cazuri?
- Cine ar trebui să vorbească cu bunica? Cum să protejăm interesele copilului în viitor? Merită să căutați o familie extinsă care trăiește în Ucraina și să o includeți în acest proces.
- Ce nu poate accesa Dima, dar are nevoie?
- Dacă Dima merge la școală, poate beneficia de sprijinul unui centru de consiliere psihologică și pedagogică.

313 Ludmița și Tanya

Descrierea cazului

Ludmița (38) a venit la Varșovia de la Kiev în urmă cu trei luni. O persoană surdă, vrea să rămână în Polonia și să-și găsească un loc de muncă. Fiica Tanya, în vârstă de 13 ani, ar trebui să fie înscrisă la școală. Lipsa de cunoaștere a limbii poloneze poate constitui o barieră în procesul educațional, atât pentru mamă, cât și pentru fiică.

Angajare

- Lipsa locurilor de muncă este o provocare pentru Ludmița. Dizabilitatea ei de auz poate îngreuna accesul pe piața muncii, iar lipsa ei de cunoaștere a limbajului semnelor împiedică comunicarea eficientă atunci când își caută un loc de muncă.

Limbă și comunicare

- Ludmița este surdă și folosește limbajul semnelor ucrainean. Lipsa cunoașterii limbajului semnelor polonez și lipsa abilității de a citi poloneză fac dificilă comunicarea cu instituțiile locale și comunitatea.

Acces la informații

- Ludmița, care nu cunoaște limbajul semnelor folosit în Polonia, poate întâmpina dificultăți în accesarea informațiilor de bază, precum procedurile legate de obținerea de asistență socială, educație sau asistență medicală.

Relații sociale

- Lipsa accesului la comunicarea lingvistică și culturală poate duce la izolare socială atât pentru Ludmița, cât și pentru fiica ei. Comunitatea locală este posibil să nu fie conștientă de nevoile specifice ale persoanelor surde din altă țară.

Nevoi, conform participanților la atelier:

- Barierele lingvistice și de comunicare o împiedică pe Ludmița să stabilească contacte.

Ludmița are nevoie de:

- Lecții de limba poloneză pentru fiica ei
- Lecții de limbajul polonez al semnelor pentru ea însăși
- Sprijin pentru a găsi un loc de muncă
- Sprijin pentru a găsi un loc pentru educația fiicei ei.

Ce poate ea accesa în prezent?

- Primul pas: contactați Asociația Poloneză a Surzilor – aceasta asistă astfel de persoane printr-o linie telefonică
- Explorați posibilitățile de a învăța poloneză – eliminând barierele în calea comunicării
- PFRON (Fondul Polonez pentru Reabilitarea Persoanelor cu Dizabilități) – asistență în eliminarea barierelor de comunicare
- Ajutor din partea companiilor și instituțiilor pentru copiii care încep școala
- Profitați de ore suplimentare de învățare a limbii poloneze la școală
- Un asistent ad-hoc sau un traducător care ar media contactul – întrebarea este dacă Ministerul Sănătății mai are o aplicație de traducere. Așa a funcționat la începutul războiului
- Program de sprijin profesional pentru persoanele cu dizabilități – de exemplu, lucru la o casă de marcat, scanare, mari lanțuri de retail: Auchan, Carrefour
- Fundația Migawka – oferă traduceri în limbajele semnelor.

Ce anume nu poate accesa, deși are nevoie?

- Nu va începe să lucreze până nu va învăța limba
- Nu poate folosi serviciile de sănătate – ar necesita sprijinul unui asistent sau al unui interpret în limbajul semnelor
- Probleme cu disponibilitatea locurilor în școli

314 Marek

Descrierea cazului

Marek (13 ani) a venit din Ucraina cu bunica sa, care era singurul său sustinător de la moartea tragică a părinților săi. Bunica nu are custodia formală a băiatului, ceea ce reprezintă prima provocare pentru procesul de sprijin. Formalitățile legate de obținerea de prestații sociale sau accesul la educație devin mai complicate.

Sănătate

- Marek nu are scaun cu roțile (nu l-a putut aduce din Ucraina). Are nevoie de acces la asistență medicală de specialitate, fizioterapie și controale regulate. Lipsa unui certificat de handicap îngreunează accesul la servicii medicale adecvate și beneficii care pot îmbunătăți calitatea vieții sale.

Apartament

- Marek locuiește într-o reședință colectivă pe termen lung, care nu este adaptată la nevoile utilizatorilor de scaune rulante (fără lift, scări). Este necesar să i se ofere lui Marek acces la locuințe adaptate nevoilor persoanelor cu dizabilități.

Acces la informații

- Din cauza paraliziei cerebrale, Marek poate întâmpina dificultăți de comunicare.

Educație

- Băiatul nu merge la școală, ceea ce creează o barieră în dezvoltarea lui educațională.

Relații sociale

- Marek spune că nu are nevoie de sprijin psihosocial, ci de izolare de semenii săi. Lipsa participării sociale poate duce la probleme emoționale și psihologice.

Nevoi:

- Formalizarea îngrijirii lui Marek
- Un certificat de handicap
- Un certificat pentru educație specială
- Un scaun cu rotile
- Un apartament care poate fi adaptat nevoilor persoanelor cu dizabilitati
- Asistență medicală – acces la specialiști
- Îngrijire psihosocială
- Fonduri pentru viața de zi cu zi
- Suport asistiv.

Ce poate el accesa în prezent?

- Obținerea unui apartament, care poate fi adaptat/renovat în funcție de nevoile sale – PFRON
- Asistență juridică – în instanță pentru stabilirea custodiei
- Echipa municipală de evaluare a dizabilității (MZON)
- Sprijin din partea ONG-urilor
- Clinici de specialitate
- Fondul Național de Sănătate – comandă medicală pentru scaun cu rotile
- Cluburi de sprijin – i-ar oferi lui Marek contact cu colegii săi
- Închiriere de echipamente, în funcțiune din 2023. De exemplu sistemul de închiriere Caritas.

Bariere pentru accesarea suportului:

- Perioada lungă de așteptare pentru obținerea unei decizii și finanțare
- Provocarea este să ajungi la Marek cu informații

- mulțime de formalități
- Aplicațiile la PFRON sunt acceptate din februarie până în iunie – cum rămâne cu persoanele care sosesc în iulie? Acestea nu pot solicita un scaun cu rotile și trebuie să se organizeze altfel
- Timpuri de așteptare foarte lungi pentru îngrijirea de tip respite.

3.2. BUCUREȘTI

În cadrul atelierului din România, au fost propuse patru studii de caz pentru cei șapte participanți, a căror discuție a avut loc la sediul Institutului de Cercetare a Calității Vieții (Academia Română) și a fost moderată de Elena Trifan.

Cele patru studii de caz au fost propuse de echipa românească a proiectului UNRF (Alexandra Deliu și Bogdan Voicu) și au combinat șapte trăsături ale refugiaților: tipul de dizabilitate (auditivă, vizuală, locomotorie și mentală), genul (în proporția dată de structura fluxului de refugiați), vârsta, educația, statutul marital, tipul de refugiu (singur, în grup, locuind într-un centru, chirie sau achiziționarea unei locuințe), și momentul sosirii în România.

Grupul de experți prezenți la atelierul extins a inclus academicieni (2 dintr-un institut de cercetare), administrația publică (2 furnizori de servicii și 1 factor de decizie), ONG-uri care oferă servicii refugiaților (3, dintre care unul era și factor de decizie). După ce au dezbătut un caz, participanților li s-a prezentat altul, apoi un al treilea, și în final un al patrulea.

Grupului i-au fost prezentate cele patru studii de caz descrise în secțiunea următoare, împreună cu următoarele instrucțiuni:

- Vă oferim câteva portrete de refugiați ucraineni în București.
- Caracteristicile lor sunt schițate pe scurt.
- Pentru fiecare, vă rugăm să discutați situația lor în detaliu.

Li s-a cerut să răspundă la următoarele întrebări esențiale:

- Ce servicii ar putea accesa?
- Cine îi va ghida?
- Care sunt principalele obstacole?
- Cum pot fi depășite obstacolele?

Experții au fost, de asemenea, avertizați că „Fotografiile următoare sunt preluate de pe internet și nu au nicio legătură cu cazurile ipotetice prezentate”. Toate portretele au fost afișate pe un singur ecran și nu au fost oferite alte specificații.

321. Igor

Portretul lui Igor, așa cum este descris participanților, este reprezentat în figura din această secțiune. Cuvintele îl descriu ca pe un contabil, absolvent de liceu, cu deficiență de auz, care a ajuns la București cu mașina în august 2023 împreună cu soția sa.

- 55 ani, căsătorit, 2 copii adulți, absolvent de liceu economic
- Nu aude bine, certificat ucrainean
- A ajuns la București cu mașina proprie, împreună cu soția sa, în august 2023
- Închiriază o garsonieră în Drumul Taberei, doar el și soția lui

*Drumul Taberei este un cartier de nivel mediu în București.

Sunt menționați doi copii adulți, dar nu există nicio referire la statutul sau locația lor. De asemenea, nu a existat nicio descriere a statutului educațional sau profesional al soției sale. Se indică faptul că au închiriat o garsonieră într-un cartier din București. În imagine, hainele lui sunt curate, dar mai degrabă modeste.

Fundalul sugerează un spațiu public, cu niște picturi pe perete, dar un fel de draperie de calitate inferioară în partea dreaptă a imaginii.

Opiniile participanților la atelier:

Participanții au discutat despre servicii juridice și de sănătate, subliniind dificultățile în accesarea programelor guvernamentale și obținerea certificatului de dizabilitate în România. Au explorat provocările integrării, rolul ONG-urilor și complexitatea sistemului de sprijin, evidențiind nevoia unor eforturi de colaborare pentru a îmbunătăți asistența pentru refugiați precum Igor în România. Au fost subliniate diverse provocări:

- Dificultăți în accesarea programelor guvernamentale specifice pentru persoanele cu dizabilități.
- Nevoia unui certificat de dizabilitate în România, pe care Igor întâmpină dificultăți în a-l obține din cauza obstacolelor birocratice.
- Bariera lingvistică, ce îi amplifică dificultățile în accesarea serviciilor și integrarea în societatea românească.

Dacă Igor reușește să obțină un loc pe lista unui medic de familie din România, acest lucru poate deschide accesul la beneficii suplimentare. El poate primi asistență juridică pentru a naviga procesul de certificare a statutului de refugiat și a dizabilității, servicii de sănătate specializate pentru deficiența lui auditivă și sprijin lingvistic pentru a depăși barierele în accesarea serviciilor și integrarea socială. Aceste servicii sunt esențiale pentru adaptarea lui reușită în societatea românească. Participanții subliniază importanța unor servicii personalizate care să răspundă provocărilor unice cu care se confruntă RWD. Există un consens printre participanți în ceea ce privește sprijinul pentru Igor. Deși pot exista puncte de vedere diferite asupra specificului serviciilor și a abordării acestora, toți participanții sunt de acord cu necesitatea de a ajuta refugiații precum Igor, în special în gestionarea provocărilor juridice, de sănătate și sociale. Acest consens subliniază spiritul de colaborare necesar pentru a sprijini eficient RWD.

Diferențele de opinie în discuția despre cazul lui Igor se concentrează în principal pe cea mai bună abordare pentru furnizarea serviciilor și pentru navigarea proceselor birocratice. Unii participanți pun accentul pe nevoia unei asistențe mai personalizate, în timp ce alții se concentrează pe schimbările sistemice mai ample necesare pentru a sprijini mai bine RWD. Aceste perspective diferite evidențiază complexitatea abordării provocărilor multiple cu care se confruntă refugiații precum Igor. Discuția despre Igor, un refugiat ucrainean cu deficiență auditivă, dezvăluie mai multe provocări, inclusiv accesul la programele guvernamentale pentru persoanele cu dizabilități, obținerea certificatului de dizabilitate în România și barierele lingvistice. Serviciile accesibile pentru Igor includ asistență juridică, îngrijiri de sănătate și sprijin lingvistic. Participanții sunt de acord cu necesitatea de a ajuta refugiați precum Igor, dar au opinii diferite privind specificul serviciilor și abordările necesare. Principalele obstacole sunt provocările birocratice, barierele lingvistice și accesul la sănătate. Soluțiile propuse includ sprijin juridic eficientizat, mijloace de comunicare îmbunătățite și asistență medicală accesibilă, subliniind nevoia de sprijin colaborativ și personalizat pentru RWD.

323 Tatiana

Tatiana este înfățișată ca o mamă a trei copii, în vârstă de 41 de ani, sosind la București într-un grup de refugiați împreună cu copiii ei. Ea locuiește deja de 8 luni într-un centru pentru refugiați, dispusă să lucreze, dar încă nu o face. Poza o înfățișează într-un decor familiar, cu o perdea luminoasă pe fundal, rame albe de ferestre termopan, noaptea, purtând un pulover roșu, un pandantiv mic auriu și cercei, în timp ce părul ei a fost periat recent.

- 41 de ani, căsătorită, 3 copii minori (Fată – 4 ani, Fată – 8 și Băiat – 13 ani);
Absolventă de liceu
- Probleme locomotorii, scaun cu roțile
- Ea a ajuns la București cu un grup mai mare de refugiați, împreună cu copiii ei, în martie 2023
- Ea locuiește într-un centru pentru refugiați
- Ea nu lucrează, dar vrea

Opiniile participanților la discuție:

Tatiana poate accesa servicii de sănătate, suport pentru persoanele cu dizabilități și asistență pentru angajare în România. Personalul centrului pentru refugiați îi poate oferi suport personalizat, ajutând-o să navigheze sistemele locale și oferindu-i sprijin emoțional și social. De asemenea, serviciile de suport pentru persoanele cu dizabilități, agențiile de ocupare a forței de muncă și profesioniștii din domeniul sănătății sunt resurse cheie pentru ea. Principala provocare identificată este găsirea unui loc de muncă potrivit. Strategiile includ servicii de plasare în muncă și sprijin pentru orientare pe piața. Există un consens cu privire la necesitatea unor oportunități de muncă și servicii de sănătate adaptate, însă părerile diferă în privința celor mai bune abordări pentru a o sprijini.

Participanții la discuția despre cazul Tatiane sunt, în general, de acord cu necesitatea măsurilor de sprijin propuse. Ei recunosc importanța unui sistem de sănătate adaptat, a unor oportunități de muncă potrivite și a sprijinului pentru orientarea în carieră, pentru a aborda provocările specifice ale acesteia ca refugiată cu dizabilități în România. Consensul reflectă o înțelegere a naturii complexe a sprijinului necesar pentru o integrare reușită.

Au existat diferențe de opinie între participanți în ceea ce privește cea mai bună abordare pentru a o sprijini. Aceste diferențe ar putea viza specificul oportunităților de muncă cele mai potrivite pentru condiția ei, amplasarea și tipul serviciilor de sănătate necesare, precum și cele mai eficiente modalități de a oferi sprijin pentru orientare și sprijin lingvistic. Aceste perspective variate subliniază complexitatea furnizării unui ajutor cuprinzător pentru refugiați cu nevoi și contexte unice.

323 Alyna

Alyna este prezentată ca fiind mai tânără decât celelalte persoane ipotetice, tânăra de 27 de ani fiind absolventă de drept la Harkov, soțul ei făcând parte din armata regulată și luptând în prezent în prima linie. Textul menționează că are un copil, dar nu oferă nicio indicație despre vârsta acestuia. ADHD, autismul și OCD au fost certificate în cazul ei de o clinică privată din București, despre care se știe că are un medic generalist care îi sprijină pe refugiați.

Hainele, postura și tot ce este în imagine și text o înfățișează ca fiind mai bogată și mai educată decât alți refugiați. Poza o arată îngrijindu-se de copilul ei, pe o stradă, dar focalizarea este îngustă, cu diafragma redusă care estompează fundalul în așa fel încât nu se poate spune dacă fotografia a fost făcută în timpul drumului ei spre România, în vremuri normale, în Ucraina, în București sau în altă parte. Doar hainele sugerează vreme rece.

Se spune că ar fi venit la București cu mama ei și două mătuși, unde și-au cumpărat un apartament în care locuiește cu mama ei și o mătușă, în timp ce cealaltă mătușă a zburat în Spania pentru a fi cu copiii ei. Nu există nicio referire la vârsta, sexul sau prezența copilului, dar imaginea și vârsta Alynei sugerează că este vorba de un copil mic.

Se spune că Alyna lucrează ca traducătoare, dar nu se face nicio referire la statutul profesional sau profesiile mamei și mătușii ei.

- 27 de ani, un copil, absolvent de drept (Kharkov), soț în prima linie, ofițer de carieră
- ADHD, OCD, autism, certificat în București de un medic de la Regina Maria
- Ea a ajuns la București în martie 2022, alături de mama ei și cele două mătuși
- Locuiește cu mama și o mătușă într-un apartament din București pe care l-au cumpărat cu ipotecă. O mătușă a plecat în Spania, la copiii ei
- Lucrează ca traducător

*Regina Maria (Regina Maria) este o rețea de clinici și spitale private.

Opiniile participanților la discuție:

Pentru Alyna, o tânără refugiată ucraineană cu ADHD, OCD și autism, în România sunt accesibile următoarele servicii de sănătate specializate: suport adaptat pentru condițiile ei de sănătate mintală, inclusiv terapie și consiliere. Experții nu aveau cunoștințe despre servicii specifice destinate adulților cu diagnostic de sănătate mintală.

Experții nu erau siguri cum să o îndrume pe Alyna, o tânără refugiată cu nevoi speciale. Ei văd situația ei într-o lumină mai pozitivă, deoarece soțul o poate sprijini, mama o poate ajuta cu bebelușul, și are deja un loc de muncă.

Participanții au discutat, de asemenea, provocările mai largi ale integrării refugiaților ucraineni în societatea românească.

Consensul general a fost că Alyna, în calitate de tânără refugiată ucraineană cu nevoi speciale, se confruntă cu obstacole în accesarea serviciilor de sănătate specializate și în găsirea suportului medical și terapeutic adecvat, în special terapie și consultații psihologice în limba ucraineană. Pentru a depăși obstacolele Alynei, se poate urma o abordare în trei pași:

1. Colaborare cu furnizori de servicii medicale specializate: Stabilirea de parteneriate cu profesioniști în sănătate specializați în ADHD, OCD și autism, pentru a oferi îngrijire medicală și terapeutică țintită.
2. Recunoașterea certificatului de practică pentru terapeuții ucraineni de către Colegiul Psihologilor din România.
3. Îmbunătățirea serviciilor de sănătate mintală și a accesului la acestea în general.

Acești pași sunt esențiali pentru a crea un mediu de susținere pentru bunăstarea Alynei. În discuția despre cazul Alynei, specialiștii au avut opinii diferite, în principal în ceea ce privește detaliile referitoare la îngrijirea și sprijinul acesteia. Aceste diferențe includ opinii variate despre cele mai bune abordări terapeutice pentru condițiile ei, cele mai potrivite medii educaționale pentru copilul ei și metodele adecvate pentru învățarea limbii române, adaptate nevoilor ei de învățare, precum și cele mai eficiente strategii pentru integrarea socială. Aceste diferențe reflectă expertiza și experiențele diverse ale specialiștilor, evidențiind complexitatea asigurării unei îngrijiri cuprinzătoare pentru o persoană cu multiple nevoi speciale.

3.2.4. Simona și Valeria

Din cadrul prezentat, cele două, mamă și fiică, par să aibă un stoc redus de educație, cu o fotografie făcută pe un hol mare care sugerează o cale ferată sau o stație mare de autobuz. Fiica (33) pare mai în vârstă decât vârsta ei biologică, poartă o sticlă de apă și are unghii violet. Ambele au haine comune de calitate scăzută, dar curate. Mama (57) are riduri mari pe față și poartă o pereche de ochelari ieftini pe cap.

Se spune că fiica (Valeria) are deficiențe de vedere, în timp ce mama (Simona) are cancer de colon. Numele acestea au fost alese deoarece sunt comune ambelor limbi, ucraineană și română. Pielea a fost aleasă în mod intenționat să fie mai închisă la culoare.

Se spune că cele două locuiesc într-un centru pentru refugiați din mai 2023 (cu aproximativ 6 luni înainte de atelier) și că mama intenționează să devină îngrijitorul oficial (asistent personal) pentru fiica ei cu dizabilități.

- Valeria = 33 de ani, fără educație formală
Simona = 57 de ani, a absolvit 8 clase
- Deficiențe de vedere
- Vine cu mama ei, Simona, care are cancer de colon
- Ele locuiesc într-un centru pentru refugiați, din mai 2023
- Mama vrea să devină îngrijitoare oficială pentru Valeria

Opiniile participanților la discuție:

Experții au avut o viziune sumbră asupra situației mamei. Ei credeau că mama este puțin probabil să primească sprijinul necesar pentru a-și ajuta fiica, decât dacă dizabilitatea fiicei este severă, în special în ceea ce privește vederea. În ceea ce privește cancerul ei, sprijinul mamei este limitat la medicamente. Pentru a putea rămâne în centru și a primi hrană, trebuie să lucreze. Deși unele centre ar putea face excepții informale, asigurarea unui astfel de aranjament este incertă și ar putea să le lase în continuare în dificultatea de a găsi suficientă mâncare.

Centrul a devenit un hub crucial de sprijin pentru refugiații ucraineni precum Simona și Valeria, care au avut norocul să ajungă devreme în război, când legislația era mai favorabilă. Acești refugiați se confruntă cu provocări complexe în România, inclusiv navigarea sistemului juridic, accesarea serviciilor de sănătate și educație, precum și integrarea într-o nouă cultură. În special pentru cei cu nevoi specifice sau dizabilități, sprijinul coordonat din partea diverselor organizații și entități guvernamentale este vital.

Refugiații ucraineni din România pot accesa diverse forme de asistență, inclusiv asistență juridică pentru procedurile de imigrație și azil, servicii de sănătate, oportunități educaționale și sprijin pentru integrarea socială. Aceasta ar putea implica cursuri de limbă, asistență pentru plasare în muncă și servicii de consiliere.

Pentru a depăși provocările întâmpinate de refugiații ucraineni precum Simona și Valeria în România, este nevoie de o abordare cuprinzătoare. Aceasta include:

- Sprijin juridic pentru procesele de imigrație și azil
- Acces la servicii de sănătate, inclusiv servicii de sănătate mintală
- Oportunități educaționale, inclusiv cursuri de limbă
- Programe de integrare socială pentru a ajuta la adaptarea la cultura română
- Asistență pentru angajare în vederea plasării în muncă și stabilității economice
- Colaborarea între agențiile guvernamentale, ONG-uri și comunitățile locale este crucială pentru a aborda aceste provocări în mod eficient.

4. BUNE PRACTICI DESCOPERITE ÎN INTERVIURI

În cadrul celor 41 de interviuri din proiect, intervievații au menționat diverse idei de intervenție. Cele mai relevante dintre acestea sunt prezentate în această secțiune. Ele sunt grupate după tipul de barieră pe care o abordează și, în cele mai multe cazuri, reflectă soluții punctuale.

Deși nu este ușor să depășești toate barierele potențiale, lista următoare reflectă o gamă bună de soluții propuse de intervievați. Le enumerăm în secțiunea următoare, cu extrase din interviuri în text. Pentru fiecare dintre ele păstrăm anonimul, dar indicăm țara, numărul interviului, genul interviuatului și motivul pentru care a fost interviuat.

Preferăm să oferim extrase mai lungi și numeroase pentru a ilustra mai bine provocările cu care se confruntă intervenția și tipul de soluții (uneori inovatoare) pe care le-au sugerat intervievații noștri. Aceste soluții sunt valoroase și reprezintă o sursă infinită de învățare. Cu toate acestea, pentru persoanele care doresc să petreacă mai puțin timp citind textul, la sfârșitul secțiunilor am adăugat propriile noastre reflecții suplimentare care rezumă constatările despre cum ar putea fi îmbunătățite și extinse sistemele și cine va beneficia de astfel de dezvoltări. O astfel de idee încheie această scurtă introducere în capitol.

Mai presus de orice altceva, mesajul general care reiese din interviuri este că serviciile adresate persoanelor vulnerabile trebuie îmbunătățite din punct de vedere al calității.

Sistemele polonez și român ar trebui recalibrate pentru a oferi mai mult propriilor cetățeni aflați în nevoie. Aceasta creează premisele unui serviciu mai bun și pentru refugiați și se referă la toți factorii implicați: instituții, competențe profesionale, experiență și expertiză, eficiență, resurse fizice, atitudini binevoitoare etc.

4.1. BARIERE FIZICE

Totuși, unele bariere sunt extrem de simple, iar depășirea lor depinde doar de proiectarea clădirilor de birouri:

|| Da, avem camere în care se află birourile noastre. Acestea permit utilizatorilor de scaune rulante, persoane, de exemplu, cu câini ghid, să ajungă la noi. Avem două intrări, chiar mai mult din câte îmi amintesc, la clădire, iar o intrare permite accesul cu scaunul cu roțile la parter și la noi printr-un lift. Deci, nu este nicio problemă pentru persoanele cu scaune cu roțile să se deplaseze.

(PL03, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

|| Este instituția dvs. accesibilă persoanelor cu dizabilități și cum?

Accesibilă. Absolut accesibilă.

Deci, există bariere fizice, de exemplu?

Nu există bariere fizice. Totul a fost adaptat astfel încât o persoană în scaun cu roțile să poată intra fără probleme și să se deplaseze prin birou fără probleme.

(PL08, F, ONG axat pe persoanele cu dizabilități)

Unele sunt doar parțiale, permițând doar acces limitat:

|| Este biroul dumneavoastră din București accesibil cumva persoanelor cu dizabilități?

Da, parterul este, dar numai parterul. Din păcate, etajul [superior] nu este. Pentru că avantajul este că are două intrări, iar una dintre intrări permite accesul persoanelor cu dizabilități locomotorii.

Da, înțeleg că aceasta nu a fost neapărat o problemă pentru că acei oameni care au avut dizabilități de acest tip nu au avut neapărat dizabilități severe, sau așa cum ați spus.

Da, da, da, da, plus o bună parte în timpul primăverii-vară-toamnă, o bună parte, o parte din activități se desfășoară în curte pentru că avem propria noastră curte, ceea ce este un mare avantaj.

(RO16, M, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

Mobilizarea donatorilor ajută, de asemenea, în special pentru asigurarea mijloacelor de transport celor care au nevoie:

|| Am colaborat cu campania Uber și am primit coduri gratuite de la Uber pentru o anumită sumă... pentru un anumit număr de curse, da. Și a fost special pentru mamele care au copii cu dizabilități sau pentru familiile cu membri mai mari ai familiei cu dizabilități care locuiesc în Varșovia și au nevoie să călătorească pentru reabilitare sau chiar la școală undeva. Deci, în acest fel, am ajutat furnizând aceste coduri și a fost cu un scop. Mai întâi, a fost un interviu despre necesitatea unui astfel de sprijin, iar acum Pot spune că sută la sută aceste bonuri au fost date acelor familii care aveau nevoie de ele. A fost un sprijin foarte frumos. Și... pentru că era iarnă și era foarte greu să călătorești undeva pentru reabilitare cu un copil bolnav. Și cu copiii, în fiecare sâmbătă avem un psiholog care lucrează cu copiii. Sincer, spun că poate veni oricine. Nu facem diferența dacă este vorba de un handicap sau nu. Dar, cu dizabilități, nu vin la noi.

(PL12, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

A fost ușor de observat că entuziasmul inițial din primele zile ale războiului a adus potențialul de a accesa resursele oferite de diverși donatori individuali și corporatiști. Barierele fizice sunt blocajele cele mai tangibile și ușor de înțeles și pot fi atenuate prin eforturile unor astfel de donatori, coordonați de furnizorii de servicii.

4.2. LIMBĂ

Angajarea de personal care vorbește ucraineană sau rusă a fost o altă soluție pe care au urmat-o multe organizații. Au fost recrutați dintre imigranții ucraineni în cazul Poloniei, sau dintre moldoveni, în cazul României:

-
- || Cele mai importante competențe pe care le solicităm și le folosim pentru persoana care coordonează sunt: cineva din Ucraina, nu neapărat un migrant de război, care a mai fost în Polonia, dar cunoașterea și înțelegerea limbii ucrainene și a nevoilor sau anumitor diferențe culturale este un element semnificativ.

(PL09, F, ONG axat pe persoanele cu dizabilități)

- || Sunt singurul care înțelege în toate limbile și nu folosește un traducător. Da, îi înțeleg, și ei mă înțeleg și ei înțeleg și un pic de română pentru că fac cursuri de română. Da. Când nu ne înțelegem, nu ne înțelegem; [...] dacă traducătorul nu este în centru, în general discutăm chestiuni serioase cu traducătorul. Altfel, dacă ți-e sete, ești bine, Mă descurc pe cont propriu. Sau apelăm la Iulia, care știe română, sau la altcineva care știe românește.

(RO09, F, agenție a administrației publice)

- || Da, da. După cum am menționat, în acest grup mai mic, persoanele bilingve sunt căutate încă. Personal, nu m-am gândit înainte de a începe să lucrez aici că bilingvismul ar fi atât de util. Am plănuț să locuiesc în Polonia, știam că poloneza este esențială și nu mi-am dat seama de importanța cunoașterii limbii ucrainene decât mai târziu.

(PL02, F, ONG axat pe imigranți)

I Așadar, echipa medicală se chinuie să înscrie mai mulți. Cererile sunt foarte multe. Trimitem persoane către echipa medicală în fiecare zi; practic îi ajutăm prin procesele de trimitere externă și, de asemenea, ceea ce facem în interiorul centrului este tot un proces de trimitere. Da, îi trimitem la activități, la psihologi, deoarece avem psihologi care vorbesc...

rusă.

...rusă, da, și practic avem ședințe de consiliere. Nu facem terapie, revenind la subiectul handicapului. Mulți copii au venit cu... nu neapărat diagnosticați cu autism, cu... din spectrul autist, ca să spunem așa, pentru că unii au adus acte medicale, alții nu, sau au fost examinați chiar aici, în România, la spital, la Obregia, multi copii cu astfel de probleme.

Autism, ADHD, ODC.

Autism, ADHD, exact, exact, multe, dar la care ne-am referit la Fundația Estuar, de exemplu, la Autism Voice. Câte au putut lua, au luat cazuri pentru că au psihologi; nu putem, nu avem specialiști.

(RO12, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

Căutarea de voluntari în rândul studenților oferă o altă soluție:

I În timp ce vorbeam cu alți oameni și prieteni de la universitate, dacă cineva știa atât poloneză, cât și ucraineană, sau măcar rusă, era foarte util. Mulți oameni raportează, de asemenea, că limba a fost cea mai mare problemă a lor.

(PL02, F, ONG axat pe imigranți)

Am folosit voluntari – poate că nu sună prea frumos, dar au fost voluntari. Nu toți știau să vorbească ucraineană, unii vorbeau puțin rusă, dar chiar și prezența unor voluntari vorbitori de poloneză, care au mers cu ei la medic și au tradus... Și mai devreme, de exemplu, au discutat cu personalul de gardă și au notat ce se întâmpla cu adevărat. Și au fost doar acolo, de parcă cineva din centrul nostru s-a dus cu acea familie sau acea persoană la acel doctor, la acel cabinet. Și acea persoană s-a simțit mai îngrijită, că va fi rezolvată. PESEL-ul va fi acolo și așa mai departe. Așadar, cred că este foarte important să nu-i lași pe acești oameni să plece, decât dacă vor, dacă nu cunosc limba și așa mai departe. Ca să nu-i las pe acești oameni să plece cu ideea, aici, să urcăm în autobuzul numărul șapte, să mergi la acea stație, va fi un birou și noroc.

(PL07, F, ONG axat pe persoanele cu dizabilități)

Google Translate este raportat a fi, în multe cazuri, un fel de prieten necesar:

|| Cazurile sunt în regulă. Vin, dacă sunt mobili, primesc o programare cu data și ora să se prezinte la serviciul de evaluare complexă, la comisia formată din medic și psiholog... un medic și psiholog. Aici. Da, unii dintre ei vorbesc engleza, iar noi ne descurcăm dacă ei sunt colegii noștri. Apropo de documente care atestă când a început handicapul, dacă nu le au, pot face o declarație; dacă le au, noi am eliberat deja două certificate. A, și dacă ei nu înțeleg, dacă vorbesc engleză atât cât știu ei, cât știm noi, ne descurcăm. Dacă nu, sunt colegii noștri ucraineni, nu ucraineni, care vorbesc ucraineană. Și dacă nu, Google Translate; se pare că aplicația s-a dezvoltat foarte bine în această direcție. Colegii noștri, când intră în teren pentru ancheta socială, se descurcă extraordinar de bine cu Google Translate. Chiar mi-au spus că sunt foarte mulțumiți.

(RO13, F, agenție a administrației publice)

Cu toate acestea, a avea un interpret este un instrument valoros pentru intervențiile complexe:

|| Nu exista încă un traducător acolo, dar, de obicei, în astfel de cazuri acum, când sunt comisioane, e o persoană care traduce aici direct pe Andersa 5 [o adresă], din câte știu eu, o persoană care traduce, deci ei informează că s-ar putea să nu existe un traducător, scrisorile vin în fața acestui Comitet, unde este stabilită o dată anume și acolo scrie că va exista o persoană care va fi traducător. Nu este întotdeauna cazul, dar de obicei este.

În aceste comisii, este important de menționat că există încă o barieră lingvistică, iar din practică, am fost deja la astfel de comisii.

De parcă se știe că nu sunt interesați să dea adeverință acestei persoane.

Acest handicap, mai degrabă trebuie să dovedești că starea ta este de fapt așa cum este, așa că ai dificultăți și așa mai departe.

(PL01, F, ONG axat pe imigranți)

Furnizorii de servicii suportă timpul și costurile personale pentru a ajuta refugiații care se află în centrele de primire și au nevoie să aibă acces la îngrijiri medicale:

|| Fiecare vizită la medic presupune traducere. Uneori reușim să găsim un traducător voluntar. Dacă nu găsim un voluntar, cineva din echipa noastră merge să traducă. Dacă, de exemplu, nu o putem face la acel moment specific, o aranjăm prin telefon.

(PL01, F, ONG axat pe imigranți)

Uneori, pun în aplicare soluții complexe, care combină toate cele de mai sus:

|| Clarificare. În sensul că dacă există copii care au nevoie de sprijin, și știm că nu există psihologi care să folosească limbajul semnelor ucrainean. Deci, dacă există un psiholog polonez, de exemplu, care nu știe limbajul semnelor, dar există un traducător care va traduce acest psiholog polonez în limbajul ucrainean al semnelor, este eficientă o astfel de formă de sprijin? Da? Pentru că conversațiile cu psihologii, mi se pare, sunt nuanțate, nu?

Nu. Nu. Nu. Nu. Pentru că lucrez la [Anonimizat] și uneori ajut o persoană care merge pe [Nume stradă la acel psiholog. Am o diplomă de psihologie. Traduc între limbajul semnelor în ucraineană și poloneză. Și este foarte dificil dacă persoana este foarte, bine, sub influența emoțiilor. Ei știu... că psihologul cunoaște limbajul semnelor polonez. Pentru că colaborăm ca o pereche, nu? Și vine la noi un student ucrainean surd. Și ea folosește limbajul semnelor cu cu o cantitate imensă de emoție. Îmi este foarte greu să înțeleg și știu limbajul ucrainean al semnelor, nu?

Mm-hmm.

Pentru că dă semne. Totul este foarte emotionant. Și aici, de asemenea, încerc să o fac într-un mod în care îi permit acestei persoane să elibereze aceste emoții. O aranjez cumva în capul meu. Deoarece nici eu nu vreau să o opresc. Și apoi traduc totul din nou, citesc și explic pe scurt psihologului. Și arată la fel și în cealaltă direcție.

Mm-hmm.

Pur și simplu, dacă ar fi doar o persoană care traduce, nu.

Nu.

Nu. Nu. În primul rând, psihologul trebuie să știe, asta e un lucru de bază. Trebuie să cunoască limbajul semnelor polonez. Pentru că vor putea determina emoțiile persoanei, nu?

Am înțeles.

Este mânie? Este, nu știu, alte emoții? Pentru ca ei să poată separa ceea ce este emoție și ceea ce este doar o parte din limbajul semnelor.

Am înțeles.

Și apoi traducătorul, care este capabil să traducă conținutul fără acele emoții. Atunci are sens. Dar altfel, nu.

(PL11, F, ONG axat pe persoanele cu dizabilități)

|| Puteți descrie un caz dificil de furnizare de asistență? Cum s-a desfășurat? De ce a fost dificil și pot fi evitate astfel de situații?

În prezent, un caz provocator nu era al meu, ci al unui coleg. O femeie a venit aici din Ucraina cu fiul ei adult, care era cu dizabilități și folosea un scaun cu roțile. A existat o barieră lingvistică semnificativă, în primul rând pentru a oferi sprijin. În plus, familia nu locuia în locuințe colective, ci într-un apartament prevăzut în program pentru 40 PLN. Cineva acceptase familia și taxase 40 PLN pentru asta. Totuși, a existat o problemă deoarece persoana care a pus la dispoziție apartamentul nu și-a îndeplinit în totalitate obligația, cum ar fi asigurarea hranei adecvate. Așadar, a fost nevoie de sprijin pentru această familie, implicând pachete cu alimente. Din fericire, am avut sprijin prin Programul Operațional de Ajutor Alimentar, astfel încât să putem oferi asistență alimentară.

Cu toate acestea, a existat o nevoie considerabilă de însoțire și asistare a acestei familii în timpul diferitelor vizite la birouri pentru a se ocupa de chestiuni precum cererea pentru locuințe din resursele orașului.

Întreaga situație s-a încheiat pozitiv pentru că familia a obținut locuință din resursele orașului și s-a mutat recent în ea. Familia nu avea nevoie de sprijin financiar, dar avea nevoie de asistență în ceea ce privește compania, traducerea, înțelegerea reglementărilor legale poloneze, organizarea documentelor și navigarea în sistemul complex. Rezultatul a fost pozitiv.

(PL14, F, agenție a administrației publice)

Specializarea și formarea în limbajul semnelor sunt utile și ca parte a strategiei de resurse umane:

|| Ce altceva? Cursuri de limbaj semnelor, limbajul semnelor polonez. Și cursuri de limba poloneză în scris. Ele nu trebuie să fie pregătitoare pentru examen, ci cele care le-ar permite oamenilor să navigheze pur și simplu în Polonia. Am mulți prieteni în Germania și întreb despre condițiile de acolo. Există obligația de a participa la un curs de limba semnelor germană. Dar predau scrisul și în germană și au 900 de ore. 900 de ore.

Sunt multe, hm.

Și în Polonia, am un grup care învață limbajul polonez al semnelor (PJM) și durează 60 de ore.

Yhm.

Există o mică diferență, nu?

Yhm.

Acolo predau cu adevărat calm, încet, nu? Pentru ca oamenii să se integreze. Nu trebuie să cunoști limba germană la un nivel pentru a scrie poezie, nu? Dar dacă știi limba semnelor germană și știi limba germană scrisă, atunci viața este complet diferită.

Yhm.

Desigur, este dificil pentru că limbajul vorbit sau scris și limbajul semnelor sunt limbi complet diferite. Deci, oamenii învață de fapt două limbi străine simultan. Dar, ei bine, este o necesitate, nu? Trebuie să le înveți pe amândouă, nu? Limbajul semnelor și poloneză scrisă. Pentru că fără asta, surzii nu se pot integra în societate. Nu puteau trăi independent. Nu și-au putut găsi un loc de muncă. Aici, este și opusul Germaniei.

În Germania, pentru a obține un loc de muncă, o persoană din Ucraina trebuie să termine mai întâi cursurile. Ei trebuie să vorbească mai întâi germană. Apoi își primesc un loc de muncă. Aici, e invers. În primul rând, își primesc un loc de muncă și apoi încep să învețe poloneză undeva. Deci, ar fi bine să avem un program clar, o politică clară. Cumva definite clar pas cu pas, ce trebuie făcut. Ce poți obține? Pentru că atunci când oamenii vin, ei pur și simplu știu ce pot avea, ce pot... Ce pot obține, nu? Și timp de șapte ani, am învățat asta. Am venit... Nu știam ce aș putea avea.

A trebuit să găsesc singur totul, ce aș putea avea, ce aș putea obține, ce aș putea aranja.

Yhm.

Deci, certificatul... După părerea mea, este complet lipsit de sens, nu? Chiar și polonezii surzi scriu poloneză prost. Și ce? Nici ei nu ar promova examenul de stat; Chiar mă îndoiesc că ar fi făcut-o. Și pentru... și pentru ucrainenii surzi, nu numai că trebuie să învețe PJM, dar trebuie să învețe și poloneză pentru a trece examenul.

Și trebuie să aibă grijă și de, nu știu, copii, doar să supraviețuiască aici. Cred că este într-adevăr suficient să ofere un curs de limbajul semnelor polonez, astfel încât ei să poată învăța PJM și apoi să poată folosi tot ce pot folosi polonezii surzi.

Yhm.

Și când vine vorba de gestionarea problemelor, depinde de ce are persoana nevoie. Fie un traducător auditiv PJM, fie, dacă au nevoie de ucraineană, atunci doi oameni, nu? Unul traduce între limbajul semnelor polonez și cel polonez, iar celălalt între limbajul semnelor polonez și limbajul semnelor ucrainean.

limba semnelor ucraineană.

Și restul... ar fi bine să avem mai mulți traducători care traduc între limbajul semnelor polonez și ucrainean. Cred că poate fi dezvoltat dacă statul este interesat. Cred că poți găsi astfel de oameni aici și să-i antrenezi. Sunt necesare mai multe cursuri pentru surzi pentru ca aceștia să cunoască PJM, astfel încât să poată folosi traducători PJM. Pentru că există traducători PJM; sunt multe, nu? Și apoi, dacă este o situație dificilă sau la început, atunci cu... cu o persoană care traduce între PJM și limbajul semnelor ucrainean. Așa, Cred că prima prioritate este doar PJM, astfel încât să poți spune pur și simplu ce vrei. Ca să existe comunicare. Pentru că e doar un masacru că nu există comunicare, că nu poți fi de acord.

(PL11, F, ONG axat pe persoanele cu dizabilități)

A avea o linie telefonică în limba ucraineană este raportată ca un efort de succes:

|| Centrul pentru Drepturile Femeii are o linie telefonică în limba ucraineană. Avem un manager de caz care preia aceste apeluri și efectuează contactul inițial. Din câte pot spune, femeile cu dizabilități ne sună și mai multe femei care au copii cu dizabilități. Din partea noastră, de la începutul războiului, am oferit informații despre diverse tipuri de sprijin financiar pentru că, inițial, era esențial pentru femei. La fel cum ele nu pot începe munca la fel de repede ca și alte femei care nu au dizabilități sau copiii cu dizabilități sau cineva din familie. Prin urmare, îi informăm despre sprijinul financiar. Deocamdată oferim informații despre asistența locativă și îi informăm despre Fundația Mudita, care se ocupă de acest lucru. În mod similar, informații despre Fundația Viața Plină de Posibilități, care ajută cu echipamente de reabilitare. Din partea noastră, oferim doar consultații pentru că femeile

cu dizabilități care au suferit orice fel de violență, de exemplu, nu ne-au contactat. Dar ei ne contactează pentru asistență informativă și asistență în clarificarea drepturilor lor și a modului în care își pot confirma handicapul în Polonia și ce documente sunt necesare pentru a solicita asistență de la Centrul de Asistență Socială. Oferim consultații la telefon și contează ca și consiliere socială.

(PL12, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

Asigurarea resurselor financiare prin legislație a fost sugerată ca soluție de către unul dintre intervievați:

„ Din păcate, în prezent, statul ajută, dar există și, am înțeles, o lipsă de resurse umane pentru ca această asistență să ajungă eficient la persoanele cu dizabilități. Financiar problema este, desigur, evidentă. Pentru a confirma handicapul în Polonia, este nevoie de o sumă considerabilă de bani pentru traduceri, nimeni nu ascunde acel adevăr, din păcate. De asemenea, se cer bani pentru ca medicii privați să obțină rapid actele necesare, așa cum așteptarea unui medic prin finanțare publică poate dura trei până la patru luni, întârziind și mai mult procesul. Știu că această problemă există nu numai în rândul refugiaților ucraineni, ci și în rândul cetățenilor polonezi.

(PL12, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

În timp, bariera lingvistică dispare. Odată cu creșterea fluxului de refugiați, refugiații rămânând pentru o perioadă mai lungă în societatea gazdă, aceștia încep să vorbească limba și să ofere sprijin noilor veniți:

„ Care sunt cele mai importante bariere și obstacole în acordarea asistenței? Cum le gestionați în organizația dvs.? Vedeți vreo soluție posibilă la problemele discutate? Și cine ar trebui să le adreseze?

Adică, concluzia care îmi vine în minte este că există o barieră lingvistică. Cu toate acestea, majoritatea oamenilor sunt aici în Polonia de peste un an și jumătate. Așa că diverse organizații au oferit cursuri de limba poloneză. Așadar, unii oameni și-au sporit deja, ca să spunem așa, cunoștințele de limba poloneză.

Totuși, eu, și cred că colegii mei care lucrează aici cu mine, putem spune că acești oameni au adesea nevoie de un astfel de sprijin, mai mult de un asistent cultural decât de un asistent de familie. Adică cineva care să însoțească și, nu știu, să ajute în diverse chestiuni oficiale.

Pentru că uneori... și în completarea diverselor documente. Și noi, ca centru, nu avem atât de mulți angajați care ar putea merge individual doar cu clientul. Mergeți la fiecare cabinet sau la medic.

(PL14, F, agenție a administrației publice)

|| Există trei componente de interacțiune. În primul rând, sunt acei beneficiari ucraineni care vorbesc engleză, așa că lucrurile sunt mai ușoare. Am început să avem beneficiari ucraineni care au început să vorbească românește, iar atunci lucrurile deja se schimbă semnificativ pentru că avem adolescenți care, după jumătate de an, 1 an, încă nu știu să scrie sau să citească. Dar în ceea ce privește vorbirea, aproximativ 80% înțeleg și se pot exprima. Deci, în aceste contexte, având un limbaj comun de interacțiune, lucrurile merg normal.

A doua componentă este dată de acele activități în care limbajul nu mai este o barieră. Aici am încercat să identificăm acest gen de ateliere sau activități, pentru a da câteva exemple concrete. Componenta de artă și meșteșuguri, de la croșetat la pictură etc., nu necesită prea multă explicație verbală, ci doar să arate cum se întâmplă, și aici am avut localnici care au venit să arate, dar și ucraineni, și atunci lucrurile au mers destul de ușor. Un alt exemplu ar putea fi atelierele de gătit, unde din nou, bariera lingvistică nu este neapărat o barieră reală, această parte, iar a treia componentă pe care o facem ori de câte ori este nevoie sau când putem, este cu traducătorii. Una dintre fetele de la... de la noi fie traduce direct în română, dacă este cazul, fie dacă nu, printre angajații ucraineni, pentru că toți vorbesc engleză, traduce în același timp și în engleză. pentru românii care ar participa, dar aici vine acea barieră lingvistică de la românii, tinerii sau adolescenții care nu se pot exprima sau nu înțeleg engleza. Acestea sunt lucruri pe care trebuie să le îmbunătățim treptat.

(RO16, M, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

În cele din urmă, rețineți că forțarea refugiaților să învețe limba locală ar putea să nu fie o idee bună, în ciuda faptului că unii dintre intervievați susțin că este nevoie de mai multe cursuri în acest sens:

„Își imaginează că se vor întoarce acasă în lunile următoare. Nu reușesc să o plaseze în timp, ci pentru ei, în viitorul apropiat. Prin urmare, ei nu fac suficient efort pentru a se gândi la integrarea lor aici.

Unul dintre eforturi este frecventarea cursurilor de limba română oferite acestora. Dar există rezistență aici, în învățarea limbii române, deși a trecut atât de mult timp, iar ei întâmpină aceleași bariere peste tot, în toate rapoartele, ajungem totuși să realizăm bariera lingvistică, bariera lingvistică. Bine, bine. Cum îi facem să învețe limba română pentru că asta le-ar facilita navigarea mai ușoară în sistem? Pentru că există legile, există proceduri, dar totul este amânat de necunoașterea limbii române. Nu știu dacă este un efort mare, un efort mai mic. Dar o soluție ar putea fi acest sprijin intensificat sau o campanie mai susținută pentru a-i determina să învețe limba română.

(RO20, F, ONG axat pe imigranți)

„Și ceea ce lipsește îngrozitor, cursurile de poloneză, lipsesc pentru toate grupurile, pentru cei din Ucraina la fel.

(PL20, F, ONG axat pe imigranți)

Utilizarea imigranților în societățile gazdă pare o idee bună. Am întâlnit ucraineni, estonieni, moldoveni și indieni, pentru a da doar câteva exemple. Dincolo de faptul că stăpânesc o limbă pe care refugiații o pot folosi și pentru comunicarea zilnică, ei au și avantajul că se află în societățile gazdă în același timp cu refugiații și fac parte din aceasta, mulți fiind stabiliți de multă vreme la Varșovia sau București, unii fiind căsătoriți cu localnici.

Poziția lor creează legături cu refugiații și ușurează comunicarea.

4.3. COMUNICARE

Refugiații ucraineni tind să folosească Telegram ca mediu de comunicare, așa că mulți furnizori de servicii îl folosesc, de asemenea, împreună cu alte canale media și rețelele sociale din Ucraina:

Hmm, de exemplu, la început, a fost greu, da, Înțeleg ce canale folosesc refugiații ucraineni pentru a căuta informații și am ajuns la concluzia că cel mai eficient este să cauți oameni prin diverse grupuri sociale de pe Facebook, că majoritatea familiilor ucrainene folosesc grupuri sociale pe Facebook pentru a căuta informații, unde sunt oameni din Ucraina și alți oameni din Ucraina.

Da.

De exemplu, ne-am gândit că ar merita să scriem un articol în ucraineană într-un ziar care este disponibil în ucraineană și este gratuit, care poate fi luat, de exemplu, într-un autobuz sau undeva într-un magazin, care este disponibil pentru toată lumea, dar rezultă că, din păcate, ei ne raportează că folosesc rar ziare.

De aceea, a fost un obiectiv important la începutul proiectului să găsim modalități de a ajunge la grupul țintă. Rețelele sociale funcționează bine, iar acum funcționează și este posibil, de exemplu, ca familiile care au participat deja la proiect să transmită informații prietenilor, familiilor lor.

(PL03, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

În cele din urmă, ea a găsit o cale, deoarece exista un grup Telegram unde comunicau și împărtășeau știri despre ceea ce se întâmplă. Nu cred că a fost printre prieteni; era un grup pe Telegram pentru oameni care doreau să intre în țară și să rămână acolo. Mi-a arătat mesaje de genul „Aici, lângă casa mea, a fost lovită o clădire”, iar la un moment dat, ea a reușit să vorbească cu cineva care menținuse contactul la graniță, supraveghind un convoi umanitar. Au coordonat o întâlnire în care el avea să-și folosească pașaportul pentru a schimba bani și așa s-au rezolvat lucrurile pentru că ea nu și-a putut accesa contul bancar.

(RO04, F, voluntar)

Comunicarea clară cu privire la furnizarea de servicii evită confuzia și ușurează implementarea programelor:

|| Avantajul major a fost că de la început am pus o condiție, să lucrăm nu doar cu comunitatea de refugiați, ci și cu comunitatea gazdă. Am cerut aceste lucruri, imaginați-vă la mijlocul lunii martie, conflictul de la sfârșitul lunii februarie, toate celelalte ONG-uri din România nu se gândeau la asta, doar ajutor umanitar, ajutor în numerar, materiale, nimic altceva. De aici, lucrurile diferă puțin între ceea ce facem și cum o facem și cum se întâmplă cu componenta umanitară din țară. Nu am distribuit niciun fel de ajutor în niciuna din locații, nici asistență în numerar și nici produse de orice fel deoarece spațiile respective trebuiau să trateze corect tinerii, indiferent de proveniența acestora. Și pe termen scurt, în primele șase, șapte luni, acesta a fost un... să zicem, un obstacol destul de greu de depășit pentru că vă puteți imagina că în cazul tuturor refugiaților care au venit, prima întrebare a fost: „Ce ne oferiți? Ce primim?”

Lucrurile s-au schimbat treptat pe măsură ce ajutoarele s-au diminuat, și am creat o bază de beneficiari în așa fel încât oamenii să știe foarte bine că la centrele de tineret din țară, inclusiv cel din București, nu se primesc ajutoare, dar este un spațiu sigur în care au loc activități și unde oameni, adolescenți și tineri, oamenii pot solicita orice fel de suport, cu excepția produselor sau asistenței în numerar. Singurele produse, dacă le puteți numi așa, pe care le-am pilotat în București și planificăm să le extindem, sperăm, dacă va fi asigurată fluidizarea, sunt produse din zona educației și igienei sexuale. În sensul că erau disponibile, teste de sarcină, prezervative, tampoane etc, cu acces gratuit pentru beneficiari, lucru care nu s-a mai întâmplat până acum. Acestea sunt singurele lucruri, dar sunt liber accesibile pentru toată lumea.

(RO16, M, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

Pentru a fi eficientă, comunicarea trebuie să utilizeze canalele care sunt folosite în mod obișnuit de grupul țintă. Canalele de comunicare utilizate în mod obișnuit în țările de destinație nu sunt întotdeauna cele utilizate de beneficiari. Un alt aspect important este că furnizorii de servicii trebuie să fie clari cu privire la domeniul de aplicare al ajutorului pe care îl oferă și condițiile în care îl fac. Acest lucru va permite evitarea neînțelegerilor.

4.4. CONSILIERE

Consilierea și sprijinul emoțional sunt raportate că funcționează corect, așa cum s-ar putea anticipa cu ușurință:

-
- ||** Storytellingul, de exemplu, în întâlnirile cu ea și apoi debrief-ul pe care îl facem în asociație, întâlnirile lor, ce fac ei, și, de exemplu, și chiar și acum ea vine și îmi spune care este focalizarea lor sau care sunt nevoile lor emoționale în ceea ce privește situația actuală, care sunt temerile lor. Este o consultare continuă și este vorba despre activitățile noastre și despre modul în care suntem siguri că și-au asigurat nevoile emoționale comune. Cred că a fost foarte important pentru că îmi amintesc că Isaura a venit zilele trecute la mine și mi-a spus că, de la ultimul debrief, teama lor a fost că vor fi mutați din centru și vor pierde conexiunile. Le era frică, aveau multe emoții negative, temeri; nu își permiteau să meargă în apartamentele lor, iar noi ne gândim cum să-i ajutăm cu un debrief, cu alte cuvinte, asistență psihologică personalizată pentru situațiile lor, pentru a-i ajuta să treacă peste această perioadă. La fel cum teama de după război era că cei dragi de acolo vor muri și nu aveau unde să se întoarcă. Nevoile lor emoționale erau într-o dinamică constantă, la fel ca toate nevoile de la începutul războiului.

(RO02, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

- ||** Din punct de vedere psihologic, în asta, și a existat și o linie de asistență psihologică pe care am avut-o anul trecut. Oamenii au apelat la noi, adulți care nu puteau face față emoțiilor, stresului. Totul era nou pentru ei, tocmai s-au mutat în Polonia. Într-un moment se evacua, în următorul se ocupă cu lucruri precum obținerea unui PESEL, care se ocupă de toate documentele, problemele medicale și așa mai departe.

Aveau nevoie de sprijin și a fost un fel de cale pe care am încercat să o urmăm, ajutând și reparând lucrurile.

(PL06, F, ONG axat pe persoanele cu dizabilități)

Explicarea principiilor îngrijirii persoanelor cu dizabilități este necesară în multe cazuri:

|| Cred că există grupuri foarte diferite. Printre oamenii pe care i-am întâlnit, în special cei pe care i-am ajutat, a dominat un sistem de asistență orientat spre îngrijire. Aceasta reflectă tema continuă din conversația noastră a lipsei de independență sau de activare pentru persoanele cu dizabilități. Am auzit și comentarii despre munca noastră, menționând că în Polonia, de exemplu, copiii cu tulburări din spectrul autist sunt independenți, merg la școli obișnuite dacă au spațiu și sunt activi. Am auzit comentarii că acest lucru se întâmplă mult mai rar în Ucraina. Cu toate acestea, suntem conștienți de faptul că acest lucru depinde de regiune, de mărimea orașului și de mulți alți factori. Nu generalizăm, dar cu siguranță, printre oamenii la care am ajuns, există mult mai puțină independență, iar ideea de asistență tinde să se învârtă în jurul gestionării diverselor chestiuni pentru persoana cu handicap. Acest lucru se reflectă în faptul că rareori persoanele cu dizabilități vin direct la noi pentru ajutor. În 90 la sută, dacă nu mai mult, din cazuri, membrii familiei sunt cei care asistă persoanele cu dizabilități, gestionând diverse probleme în numele lor. În situațiile în care avem o persoană mai independentă, ea ne contactează direct, iar persoana din proximitatea lor imediată primește ajutorul material, așa că acesta este ceva care se remarcă foarte mult pentru noi. Cu toate acestea, nu sunt sigur dacă putem spune că se aplică întregii societăți ucrainene.

(PL09, F, ONG axat pe persoanele cu dizabilități)

Abordarea nevoilor emoționale ale refugiaților necesită lucrători profesioniști în toate unitățile care oferă servicii celor care fug de atrocitățile de război. Psihologii și asistenții sociali sunt cei mai calificați în acest sens. Alocarea voluntarilor ar trebui să ia în considerare, de asemenea, antecedentele și potențialul empatic.

4.5. SĂNĂTATE ȘI ÎNGRIJIRE MENTALĂ

Este destul de clar că, dincolo de accesul la tratament în sine, a ști cum să te ocupi de cerințele birocratice este un lucru esențial pentru facilitarea unui astfel de acces:

Acum, dacă sunt în evidențele unui medic curant, da, pentru a obține un raport medical, nu ar trebui să dureze prea mult. Da, du-te la doctorul, fă programare, ia raportul medical, da, restul actelor, permisul de ședere, acel certificat cu domiciliul... vezi, ei pot depune cerere, iar documentația se poate completa pe parcurs. Nu trebuie să aibă toate documentele la început. Ei nu ar trebui, dacă documentația este completă, noi nu ar trebui... Trebuie să ne respectăm termenul limită de 60 de zile, care este termenul nostru, dar poate să fie emis foarte repede dacă totul este în regulă. Doar timpul necesar pentru evaluare, pentru ancheta socială, iar apoi certificatul este înaintat comisiei. Comisia, la rândul ei, are 15 zile. Dar nu sunt 15 zile; de obicei, comisia nostru începe să lucreze imediat, iar certificatul se eliberează în câteva zile.

(RO13, F, agentie a administratiei publice)

Uneori, recunoașterea incapacității de a face față unui caz special este mai utilă decât încercarea de a oferi înlocuitori de calitate inferioară:

F: Cel mai adesea, pur și simplu am ales țările în care am organizat transport gratuit. De obicei, acestea erau țări scandinave, Finlanda, cu excepția Suediei. Finlanda, Norvegia, Danemarca și, de asemenea, Olanda la un moment dat, dar Țările de Jos au renunțat pentru că pur și simplu ne-au cerut să nu aducem mai mulți oameni pentru că sunt, să spunem, copleșiți și nu se pot descurca.

Deci, ați ales aceste țări, criteriul a fost că ar putea oferi îngrijire acestor oameni?

M: Asistență medicală, în primul rând, da.

Înțeleg că Polonia nu era acea țară.

F: Nu, Polonia nu era acea țară pentru că în Polonia nu există nici un sistem, nici locuri cu adevărat care să le accepte de bunăvoie. Cu excepția unuia, un loc minuscul numit [Anonimizat], care ar putea avea grijă de ei pentru o perioadă scurtă de timp, cam vreo zece zile. Deci, dacă o persoană nu ar putea face față singură, nu ar fi independentă, am trimite-o câteva zile la Mudita, doar să aștepte transportul gratuit în alte țări. Deci, revenind la dacă îmi amintesc de

cineva, sau care a rămas în Polonia, da, acum îmi amintesc pentru că am început să vorbesc despre [Anonimizat]. Era o doamnă pe nume Tatiana cu mătușa ei, care era îngrijitoare, o îngrijitoare care a schimbat mai multe centre pentru că chiar nu putea sta nicăieri.

De exemplu, nu era nicio rampă într-unul dintre centre, așa că a fost prinsă la etajul doi în camera ei și nu a putut să meargă la plimbare. Era și ea întinsă, iar scaunul cu rotile era un tip anume, în poziție culcat, lung, aproape ca un pat, pe roți. Așadar, a fost nevoie de doi oameni mari să-l ridice pe scări pentru două

etaje și am condus-o cu un prieten și am luat-o. Așa că am adus-o și apoi, după câteva zile, a spus că nu poate rămâne acolo pentru că era doar oribil, s-a simțit ca într-o celulă.

Camera era trei pe patru și ea nu mai vedea nimic, așa că ne-a rugat să o ducem înapoi la Mudita, unde avea ceva contact, putea să iasă la o plimbare, să discute cu cineva pentru că în acel centru, era un centru al Fundației Chmielewska pentru femeile fără adăpost, în general, dar, din păcate, ei puteau oferi numai îngrijire medicală, hrană și cazare fără limită de timp. Nu s-a mai găsit nimic în Polonia.

(PL10, F+M, voluntari)

Din nou, găsirea de specialiști cunoscători ai spațiului ucrainean sau post-sovietic este o posibilă soluție:

Da, au făcut training pentru noi și voluntarii noștri, iar pentru parteneri, colaboratori și alții, au participat din toate cele trei locații, din Bistrița, Cluj și București. Primul ajutor psihologic, și foarte bine puse împreună, pentru a ajuta oamenii să înțeleagă cum să abordăm problema, cum să lucrăm cu copiii, cum să lucrăm cu familiile în situații de risc și traumă etc. Nu am lucrat în mod direct cu dizabilitățile. Aveam mai multe dizabilități fizice. Am ajutat și din centru pentru că așa am ajuns la toată lumea; dacă nu am fi acolo, nu ai ști, nu ai vedea, nu ai avea contact. Am oferit servicii medicale pe cât posibil. Am făcut ochelari; Nici nu știu câte perechi de ochelari am făcut pentru copii cu probleme de vedere și bunici cu probleme de vedere.

Despre sănătatea mintală, am avut și mai avem terapie în București și Cluj, terapie oferită de... am încercat să ajungem la psihologi care știu [...] care știu, da, unul dintre ei, cel din, Natalia din Cluj, este ucraineană, deci știe rusă, ucraineană și română, știe și engleză, e super. Și acolo au și un grup de sprijin pentru mame, și... Pentru București, am avut o

doamnă din Moldova, psiholog, care este de câțiva ani în România și a oferit terapie adolescenților și mamelor, atât din București, cât și... La un moment dat, a mers la Constanța la un centru și a oferit terapie.

Cred că un total de 15-20 de oameni, un anumit set de, un număr de

Nu știu, cred că 5 sau 10 terapii în funcție de cât timp au stat oamenii în țară. Aici asta a fost problema pentru că chiar și aici, există un alt centru chiar aici la [Anonymized].

(RO17, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

După cum am documentat deja atunci când am descris barierele, dificultățile de îngrijire a sănătății pot fi depășite prin utilizarea muncii voluntare a medicilor și terapeuților sau prin implicarea clinicilor și spitalelor private pentru a ajuta refugiații.

Profesionalizarea furnizorilor de servicii devine o nevoie esențială în acest sens. Asistenții sociali instruiți ar trebui să fie cei mai buni pentru astfel de locuri de muncă..

4.6. RĂBDARE ȘI TIMP

Timpul contribuie uneori la vindecare, dacă prestarea serviciului este făcută corect. Uneori, îngrijitorii și persoanele cu dizabilități sunt reticente în a-și defini starea ca atare și în a accepta ajutor. Cu toate acestea, după ce au primit ajutor, se schimbă:

|| Dar pe măsură ce învață ce trebuie să facă și ce trebuie să facă pentru a trece prin acest proces, se relaxează și, ți-am spus, lucrurile revin la normal, iar o relație frumoasă se menține după aceea pentru că se păstrează o conexiune cu familia, managerul de caz monitorizează situația copilului din șase în șase luni și întrebând despre progresul lor, despre terapiile în care au fost incluși dacă au fost incluși în terapie, faptul că, ca urmare a încadrării în grad de handicap, părinții pot accesa anumite drepturi financiare, dacă au accesat acele drepturi, dacă au întâmpinat dificultăți în accesarea respectivelor drepturi etc. Deci, se menține cumva o legătură, o relație cu managerul de caz. Atunci când părinții întâmpină dificultăți legate de anumite aspecte privind clasificarea dizabilității copilului, ei sună, întreabă, întreabă...

(RO19, F, agenție a administrației publice)

Același lucru este valabil și pentru înțelegerea și ajustarea legislației:

/// Ei bine, la stadiul inițial, nu a fost adaptat, nu a fost adaptat unui astfel de val de oameni, la așa... Legea poloneză nu a fost încă adaptată, unde nu existau diverse principii, referitoare la documente. Diverse chestiuni complicate au fost diferite, cu privire la trecerea frontierei, cum să o tratezi, ce să faci în acest sau acel caz și așa mai departe. Dar apoi a intrat în ordinea normală pentru că toată lumea s-a adaptat la noile realități, la refugiați, la un astfel de val de refugiați.

(PL08, F, ONG axat pe persoanele cu dizabilități)

/// Ulterior, am fost la începutul acestei relații cu oameni din Ucraina, lucrurile s-au clarificat în privința rezidenței pentru că asta a rămas cumva cea mai mare problemă pentru care nu se putea face încadrarea sau recunoașterea certificatului de încadrare a unui copil, reevaluarea unui copil déjà clasificat ca handicapat în Ucraina pentru a fi reevaluat aici, în România. Problema cu rezidența a fost cea mai mare. Cumva, celelalte două cazuri care ne-au fost sesizate, tot în perioada în care lucrurile nu erau reglementate din acest punct de vedere, ni s-au adresat, apoi le-am explicat că nu îi putem ajuta pentru că nu pot face dovada rezidenței.

Da, da, da. Și a fost complicat de obținut...

Da, nu au putut să o facă, deci nu au putut, cum ar putea să-i ajute pe acești oameni să demonstreze rezidența. Nu au putut emite,

Adică, nu puteau cere acte de identitate pentru acele persoane.

Iar permisele de ședere pe care le aveau în România nu menționau rezidența. A fost o problemă pe care, v-am spus, autoritățile au reglementat-o în septembrie. Da, exact. Au reglementat-o destul de târziu.

În septembrie anul acesta?[2023]

Da.

(RO19, F, agentie a administratiei publice)

Timpul este de partea refugiaților și a furnizorilor de servicii. Ambele părți trebuie să recunoască și să definească o nouă situație în care se află, apoi se pot ajusta și căuta soluții. De asemenea, refugiații au nevoie de timp pentru a se reface după experiențele traumatizante.

4.7. LEGISLAȚIE ȘI FINANȚARE A AGENȚIILOR PUBLICE

Excepțiile temporare acționează ca petice care umplu golurile legislative în cazul României. Această observație se aplică de fapt tuturor refugiaților și uneori și românilor de asemenea, nu doar pentru ucrainenii, subliniind faptul că legislația este lipsită de prevederi în general, nu numai în ceea ce privește ucrainenii:

Deci, în situația în care ne aflăm acum și pe baza reglementărilor pe care le avem acum, da, pentru că cumva una dintre situații în care putem accepta o cerere de la un cetățean ucrainean este așa-numita declarație legalizată, legalizată și tradusă.

Această declarație legalizată, legalizată și tradusă poate fi făcută și de părintele din Ucraina, deci eventual, dar părintele care însoțește, părintele singur care însoțește copilul acum și care nu știe absolut nimic despre celălalt părinte, habar nu mai are, pot face o declarație notarială aici, în România, despre propria răspundere, afirmând aceste lucruri și asumându-le. Deci, în aceste condiții, putem continua evaluarea copilului, cu plata drepturilor financiare raportat la nivelul în care vor fi încadrați și așa mai departe.

....

Da, nu au putut să o facă, deci nu au putut, cum ar putea să-i ajute pe acești oameni să demonstreze rezidența. Nu au putut emite, Adică, nu puteau cere acte de identitate pentru acele persoane. Iar permisele de ședere pe care le aveau în România nu mentionau rezidența. A fost o problemă pe care, v-am spus, autoritățile au reglementat-o în septembrie. Da, exact. Au reglementat-o destul de târziu.

În septembrie anul acesta?

Da, am primit această circulară în septembrie anul acesta. Pentru că până atunci s-au discutat... Nu prea am avut cereri la nivelul Sectorului XXX, iar pentru noi nu a fost o problemă foarte gravă din acest punct de vedere, dar erau multe județe la granița cu România, cu Republica Moldova și respectiv cu Ucraina, care s-au confruntat cu probleme destul de grave în acest sens pentru că au primit numeroase cereri de încadrare a copiilor cu handicap, reevaluare a copiilor pentru eliberarea certificatului, și pentru a primi drepturile aferente.

Și au avut probleme mai mari. Mai avem discuții despre grupurile comune pe care le avem cu colegii din țară, și au avut mari probleme cu acest subiect, iar în urma reclamațiilor lor, această circulară și aceste concluzii ne-au fost transmise în septembrie, în baza căreia am putea accepta acum o cerere de la un părinte al unui copil ucrainean, de evaluare pentru clasificarea în dizabilitate.

În principiu, am avut și mai avem situații în care părinții copiilor, care au solicitat încadrarea lor ca persoane cu dizabilități, sunt cetățeni români, dar locuiesc, de exemplu, în Republica Moldova. Cu toate acestea, acești copii au fost internați aici, în București, într-unul din spitalele din București, și părinții fie aveau viza de ședere cu o rudă aici, în Sectorul XXX, și în acest fel... Deci, încadrarea și posibilitatea de încadrare au fost întotdeauna legate de domiciliu deoarece, conform legislației în vigoare, este necesar să se facă dovedirea domiciliului, iar acea dovadă a domiciliului declarată de părinte trebuie verificată printr-o anchetă socială efectuată la domiciliu.

(RO19, F, agentie a administratiei publice)

Confruntându-se cu o subfinanțare și o prevedere legislativă insuficientă în acest sens, unele agenții publice își modifică, de asemenea, facilitățile în moduri complicate:

|| ...Faptul că sunt în clădiri pe care departamentul nu ar trebui să acopere corect costurile de reparații, costurile de înlocuire și așa mai departe, chiar dacă le spui. Ei bine, schimbă un cap de duș, e în regulă, dar cine își poate permite să schimbe o toaletă? Unii nu au loc de muncă, alții au 20 de milioane pe lună și au un copil de întreținut. Poți să-i spui acelei persoane să-ți schimbe toaleta?

Nu chiar, da... Și cum sunt gestionate aceste cazuri, de fapt? Pentru că sunt sigură că lucrurile s-au stricat...

Ei bine, cu ajutorul departamentului. Ne-am dus acolo unde schimbaseră toaletele înainte și am luat toaleta și am adus-o acolo. Da, am adus niște lucruri de acasă. Așa. În alte centre, le-am rugat să trimită un om care să repare o țiglă, o țiglă, un perete spart. Acea clădire este insalubră!

...

În mare parte, am strâns bani pentru reparații. Am căutat aici în Direcție, pivnițe, WC-uri, scaune de toaletă, pentru că nu poți lăsa așa... nu le poți lăsa acolo ca atare.

Și s-a întâmplat asta de la început sau de când a scăzut finanțarea?

De când a scăzut finanțarea.

Și aproximativ de când a scăzut finanțarea?

Finanțare, ce înțelegeți prin finanțare? Nimeni nu-ți oferă finanțare. Direcția nu poate oferi, de exemplu, fonduri pentru cumpărarea unei toalete. Nu se poate cumpăra...

Și nici la început, nu a putut cumpăra?

Nu, am implorat diverse organizații și fundații sau...

Și acestea au dispărut, ei bine, au rămas și ei fără fonduri?

Complet! De asemenea, sunt lăsați fără bani. Așadar, nimeni nu este dispus să cumpere un scaun de toaletă sau un vas de toaletă, sau un duș sau să repare plăcile care erau deja deteriorate și deteriorate, iar acum, deoarece acestea sunt folosite tot timpul când pereții s-au spart, tencuiala a căzut. Noroc că am găsit la un centru din XXXX niște oameni care lucrează, firme care lucrează prin Direcție, și am cerut un sac de ciment sau ceva ca să poată tencui peretele. Nu poți lăsa pereții să se deterioreze. Da. Nimeni nu se gândește la aceste lucruri. Direcția nu poate să-și asume cheltuieli pe care nu le poate justifica. Și asta mi se pare corect.

(RO10, F, agentie a administratiei publice)

Asistența socială poloneză și – într-o măsură mai mică – românească pentru persoanele cu dizabilități este raportată a fi superioară celei din Ucraina. De asemenea, intervievații s-au referit la societățile vest-europene ca fiind mai bune în această privință.

Un proces de învățare ar fi util, inclusiv de instruire pentru furnizorii de servicii de către persoane cu experiență pozitivă dovedită în a ajuta refugiații. Un astfel de proces ajută la creșterea mai rapidă a capacității și abilităților de a-i ajuta pe refugiați în general și pe cei cu dizabilități în special. Resursele umane rezultate ar putea fi utilizate pentru transferul cunoștințelor și intervenției în Ucraina postbelică sau în alte zone de război.

4.8. VIZIUNE PE TERMEN LUNG

În ambele țări, sistemul instituțional este ajustat la fiecare câteva luni pentru a oferi un răspuns adecvat la dinamica fluxului de refugiați. În timp ce ajustările constante sunt firești, deoarece nimeni nu poate prezice cu exactitate evoluția războiului, este nevoie de o viziune pe termen lung ca atitudine generală față de soarta celor care caută protecție. După cum spune unul dintre cei intervievați, situația actuală crește pur și simplu anxietatea și incertitudinea în rândul refugiaților:

|| Ce faci după nouă luni, să zicem, în care nu te-ai înscris, nu ți-ai găsit un loc de muncă, ce se întâmplă cu ei? Trebuie să plece din România, să vină, să ajungă în grija cui? Pentru că ne apropiem de expirarea, să zicem, a numărului de luni pe care le-au prevăzut. Da, nu, am luat ceea ce aveam, sănătate, dizabilități, am avut educație și acces la... Mulți dintre ei, pentru că nu avem servicii sociale dezvoltate, au fost preluați de ONG-uri, dar și acolo finanțarea a fost, poate încă mai este, dar în ceea ce privește perspectivele imediate, știu că se micșorează, adică ONG-urile nu mai primesc finanțare, sensibilitate nu este la fel de mare, interesul s-a mutat spre alte zone ale lumii unde este nevoie de concentrare, ajutorul umanitar.

(RO20, F, ONG axat pe imigranți)

Țările de destinație trebuie să elaboreze soluții și politici legislative pe termen lung, astfel încât orice fel de refugiați să își poată face strategii de viață în perspectivă pe termen lung. A trăi în temporar nu este util nici pentru refugiați, nici pentru societatea de primire.

4.9. EXPERTIZĂ

Cu cât adună mai multă experiență în gestionarea cazurilor de refugiați, cu atât profesioniștii înțeleg mai bine cum să eficientizeze procesul prin care potențialii beneficiari au acces la sistemul de protecție socială:

|| Da, vă voi spune despre ceea ce avem deja în proiectul UNICEF și problemele pe care familiile le raportează consultanților noștri de familie. O astfel de problemă apare, de exemplu, că o familie raportează că un copil are un handicap, dar, de exemplu, nu are cunoștințe, nu știu cum să facă acest pas prin pas în Polonia, cum să o confirme și să obțină un certificat medical în Polonia. Consultanții de familie au lucrat deja mulți pași și căi diferite, cum să o faci și ei ghidează familia pe această cale. Ei ajută și explică familiilor ce pași trebuie să facă familia pentru a obține recunoașterea acestui handicap în Polonia. Adică raportează, de exemplu, că au copii cu handicap, dar numai ucrainean, și apoi încep procesul de depunere a documentelor și obținerea unui certificat în Polonia.

(PL03, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

De obicei, se spune că o astfel de expertiză este dobândită de alți imigranți:

|| Pentru consultanții de familie și liderii de sprijin, a fost și o nouă provocare pentru că, așa cum am menționat, sunt vorbitori de ucraineană, iar majoritatea au ajuns în Polonia în timpul războiului. Prin urmare, a fost o provocare pentru ei să parcurgă acești pași, să cunoască sistemul, să înțeleagă cum funcționează Instituția de Asigurări Sociale (ZUS) și Centrele de Sprijin Familiei (MOPS) și cum să depună diferite cereri.

(PL03, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

Pe lângă expertiza birocratică, nevoile suplimentare ale experților sunt legate de profesionalizarea ajutoarelor, din punct de vedere al competențelor în asistență socială și consiliere.

4.10. FLEXIBILITATEA ONG-urilor

Flexibilitatea ONG-urilor este văzută ca favorizând reacțiile rapide, atât în ceea ce privește intervenția, cât și bugetarea, spre deosebire de agențiile publice:

Pentru că știm că pur și simplu nu existau proceduri atunci, totul a fost spontan, improvizat. Deci, asta a fost o dificultate pentru că a existat un sentiment de neputință. La un moment dat, a devenit simptomatic când ne-am direcționat sprijinul financiar către organizații neguvernamentale și am primit o solicitare de la unul dintre oficiile regionale prin care ne-au întrebat dacă putem plăti traducerea documentației medicale pentru persoanele care solicită o evaluare a dizabilității. Deci, a arătat puțin poziția în care ne aflam.

(PL15, F, ONG axat pe persoanele cu dizabilități)

Deci, într-adevăr, chiar la început, a fost deosebit de remarcant că această povară a căzut asupra organizațiilor neguvernamentale. Și revenind puțin la ombudsman, după 24 februarie, ne-au căzut noi responsabilități pentru că știam că, să zicem, până atunci, în special departamentul meu, ne ocupam în mod special de granița polono-belarusă, dar aici avem de-a face și cu o situație nouă, că multe persoane cu diverse sensibilități trec granița. Și mai mulți oameni de la biroul, de fapt întregul birou și, într-un fel, fiecare echipă, s-a implicat în lucrul pentru a se asigura că, dacă ar exista vreo încălcare a drepturilor acestor persoane, ar fi clarificat și că astfel de încălcări nu vor avea loc în viitor.

(PL17, F, ONG centrat pe imigranti)

Flexibilitatea ONG-urilor a făcut posibil ajutorul imediat. Cu toate acestea, prețul pe care l-au plătit lucrătorii ONG-urilor a fost mare. Sistemul de ajutor umanitar nu poate fi bazat doar pe ONG-uri.

4.11. EDUCAȚIE

La Varșovia, pentru a crește frecvența școlară, a fost creată o școală ucraineană:

//

Avem o școală. Școala [Anonimizat]. De fapt, a fost creată destul de repede ca răspuns pentru a se asigura că copiii care au venit după escaladarea războiului ar putea măcar să termine anul școlar în sistemul ucrainean. Și până acum, acum ne pregătim pentru următorul an școlar, dar... Și a fost creat foarte repede și a urmat programa ucraineană până acum. Și este, de asemenea, interesant că toți profesorii și tot personalul școlii sunt, de asemenea, refugiați.

Yhm.

Sunt și ei refugiați, și copiii sunt, așa că și aici avem, separat, ca școala are o viață puțin separată de fundație, dar funcționăm și cu tot programul... Pentru tineri. Și [Anonimizat], de exemplu, a fost destul de popular printre copiii și tinerii de aici. Acum există și dansuri ucrainene pentru copii, așa că aici avem, așa cum este un centru de întâlniri, există și evenimente pentru adulți, dar și evenimente pentru tineri, uneori chiar existau, erau niște basme făcute aici cu noi, dar pe lângă asta, de ani de zile, Casa Ucraineană are Școala Ucraineană de Sâmbătă. Da. Acolo unde copiii migranți adesea ar putea profita de acest fapt că, pe lângă sistemul de învățământ polonez, acolo unde se află, pentru a-și menține tradițiile, cultura și istoria, ei folosesc și Școala ucraineană de sâmbătă. Și, apropo, Centrum [Anonim] și copii, situațiile adolescenților fără tutori sunt și ele foarte dificile din punct de vedere formal, foarte dificile din punct de vedere formal, și nu întotdeauna, dacă vreți, ne putem ocupa cu adevărat aici, vom căuta mereu unde este persoana mai în vârstă responsabilă de acești copii, dar, pe de altă parte, ne uităm la tineri de 17 ani care ar putea deja călători pe cont propriu, uneori, este și o problemă foarte individuală, pentru că uneori, dacă independența lor și dorința de independență sunt adesea chiar înfricoșătoare pentru noi, dar vedem și că, o, probabil că poți face față vieții în acest moment, haha, și chiar s-a întâmplat, dar... Tema educației chiar acum, și este al doilea an care se repetă, iulie, august, ei bine, un subiect foarte fierbinte.

(PL02, F, ONG axat pe imigranți)

În București, ONG-urile au oferit copiilor servicii educaționale non-școlare. Practici similare se găsesc în Varșovia, iar intervievații au sugerat că realizarea de legături cu beneficiarii ajută la promovarea unor astfel de acțiuni:

|| Cum ai reușit să-i convingi pe părinți să-și înscrie copiii în club?
Au fost înscriși, dar nu a venit nimeni, pentru că am, parcă, haha, ai mei, că știu că au fost, a fost multă traumă, așa cum i-am observat și mai știu că, de exemplu, acest loc deschis, în general, centrul deschis în iulie. Și am auzit și de la copii că, înainte de a găsi acest loc, erau în multe locuri...

În alte locuri înainte de...?

Alte locuri. Și a fost așa încât ceea ce am spus la început, acea surpriză, că: Ești aici? Da? Și azi? Și ce, vei fi aici mâine? Și s-au tot întors, iar din această comunicare, am auzit că tot timpul: O, atât de mulți oameni au venit la noi, au spus ceva și apoi au dispărut, și nu a fost așa, am vorbit despre asta, cum se cheamă în poloneză, acest contact? Stabilirea?

Relații? Legături?

Legături, da. Acele legături. A fost exact ceea ce trebuie să fie acolo pentru un copil, pur și simplu a fost, și pentru adulți, cred, pentru că sistemele erau doar stricate pentru toată lumea, stricate. Și am tot vorbit că da, suntem aici, dându-ne semne unul altuia. M-am întrebat și eu un pic dacă aș putea, de exemplu, să vin pentru că știu unde locuiește copilul, pot să merg și să bat acolo, de exemplu, și să spun: Hei, sunt aici, poți veni, așa că poate ai nevoie de ajutor, joacă-te, facem ceva astăzi, ca să desenăm ceva sau să facem niște decorațiuni de sărbători, vino alăturați-vă. Și doar după ceva timp, a rămas, când nu mai trebuia să merg acolo să sun pe cineva, deja au văzut că suntem aici.

(PL18,F, ONG axat pe imigranți)

Educația copiilor refugiați ucraineni este una dintre cele mai stringente probleme în țările de primire. Unii copii au fost de mult în afara sistemului educațional. Unii copii cu dizabilități nu au mers niciodată la școală.

Dacă școlile vor accepta toți copiii ucraineni, au nevoie de sprijin suplimentar din partea statelor. O altă problemă este legată de copiii care în Ucraina sunt adulți, dar conform legii țării de primire sunt minori, situația lor necesită o atenție specială.

4.12. CAUTAREA UNUI LOC DE MUNCĂ

Chiar și refugiaților fără dizabilități le este dificil să găsească un loc de muncă, iar asistența dedicată s-a dovedit a fi necesară și poate acționa ca o soluție pe termen lung pentru integrare, soluție care poate fi aplicată și persoanelor cu dizabilități:

I Dar nu știu de ce. Da, înțeleg românește și o vorbesc, dar cei mai mulți dintre ei par să nu fie din mediul rural; par a fi din mediul urban. Da, adică se vede în aspectul lor, în înfățișarea lor.

Îmbrăcămintea lor?

Îmbrăcămintea lor, da, și faptul că sunt foarte curate, bine îngrijite. Nu, pentru noi, nu e... Adică, pentru noi, acesta nu este un criteriu pentru a-i ajuta sau nu pentru că, practic, dacă a venit războiul și l-a prins într-o situație financiară bună, și avea totul acasă, când a plecat, probabil a plecat cu geanta Louis Vuitton pe care o avea acasă, adică... dar mulți dintre ei nu pot face ce făceau acasă. Sunt câțiva oameni care au spus: „Uite, încă pot să mă descurc online și încerc să fac diverse lucruri online sau încerc să mă descurc să fac unghii”, dar nu au un venit stabil.

Adică nu au neapărat garanția că au aceeași sumă de bani în fiecare lună. Unii au declarat: „Sunt aici singur, soțul meu nu mă ajută cu nimic, se descurcă cât poate. A rămas acolo, se descurcă cât poate, iar eu sunt singură cu copiii.” Cred că majoritatea oamenilor

sunt așa, mame care au venit cu copiii, el a rămas în Ucraina, poate trimite sau nu bani, depinde dacă poate. Acestea sunt declarațiile lor, sau da, este plecat, a rămas dar lucrează pe o navă, trimite bani din când în când. Unii oameni declară: „Da, mă ajută din când în când, dar banii nu sunt suficienți pentru că muncesc, am copii mici, există chirie de plătit aici, costul vieții, bani pentru mâncarea copiilor”, deci în general, asta e povestea lor. Sunt copii mici; ele nu pot lucra pentru că trebuie să stea acasă împreună. Cu cei de la Jobs for Ukraine, avem un proiect în derulare, nu în derulare, este în implementare,, prin care ne descurcăm și încercăm să-i ajutăm să-și găsească locuri de muncă în România. Pentru cei cu copii mici, îi sprijinim cu îngrijire pentru cei cu copii mici sau cu after school dacă au deja

copilul la grădiniță sau da... Deci, există tot felul de...

(RO12, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

Găsirea unui loc de muncă este unul dintre aspectele de bază ale procesului de integrare. Este important atât pentru persoanele fără dizabilități, cât și pentru persoanele cu dizabilități, să poată lucra. Dacă o persoană avea o situație socio-economică foarte bună acasă, în Ucraina, nu înseamnă că își poate păstra resursele într-o țară de primire. Asistența în acest domeniu este crucială pentru independența refugiaților.

4.13. AJUTOR POST-INTEGRARE

Furnizarea de servicii disponibile în societatea gazdă ar putea fi o problemă pe termen lung și uneori este necesară asistență în găsirea furnizorilor de servicii medicale adecvate:

”

Ați menționat că trebuie să trimiteti din ce în ce mai mult refugiații la medici, iar medicii nu au mult timp, și-au ocupat locurile, nu prea au timp. Credeti că acum, când debitul este mai mic, față de când debitul era mai mare, sunt mai multe cereri de trimitere a refugiaților la medic?

Da, pentru că fluxul a fost mare de ucraineni veniți în România, dar nu au rămas neapărat în România.

Dintre cei care au rămas în România, au realizat că au nevoie și de servicii medicale; este firesc să ai mai multe. Pentru că au rămas și au spus... stăm o lună, două și și-au dat seama că au nevoie de sprijin material, hrană și adăpost. Mai târziu, și-au dat seama că nu poți sta și... Adică, ai nevoie de un medic, nu? Ai nevoie de îngrijiri medicale, ai nevoie de... și atunci, evident, au început să-și dea seama, hei, ce fac eu să rămân în România? Bine, atunci trebuie să mă angajez, trebuie să mă înscriu la un medic de familie să văd ce să fac cu copilul, să-l trimit la școală sau nu? Și cred că de aceea, pentru că cei mai mulți și-au dat seama că vor rămâne o vreme în România, poate nu neapărat definitiv, pentru totdeauna, până la sfârșitul vieții.

Dar nu știu, 1 an, 2 ani, și apoi au început să... și au nevoie, adică, sunt cazuri în care nu, vor să se înregistreze la un medic de familie, dar sunt și probleme medicale, majoritatea au probleme medicale, da, din păcate, nu prea lucrăm în zona asta a bătrânilor, ca organizație, asta nu înseamnă că le-am refuzat. Când au venit, le-am ascultat povestea și am încercat să-i sprijinim. Am avut oameni în vârstă pentru care am scris medicului de familie și am încercat să-i ajutăm. Dar da, sunt

bolnavi, din păcate, printre ucraineni, și v-am spus, și această zonă a dizabilităților psihice există, există, și chiar acum lucrez cu colegii mei la harta serviciilor pe care le putem avea pentru ucraineni la București, și această parte a... chiar m-am gândit, uite, acest domn vine cu dizabilități, parcă ar fi vizat. Am de rezolvat această zonă a dizabilităților și nu o găsesc, sunt, sunt în prăbușire totală, nu găsesc...

(RO12, F, ONG centrat pe alte probleme decât refugiații sau persoanele cu dizabilități)

Același lucru este valabil și pentru diverse alte servicii, care arată nevoia de asistență pe termen lung:

■ Dar, în ciuda tuturor, ei bine, este dificil, în primul rând, să închiriezi un apartament. Am observat, de asemenea, că este puțin un caz cu Nadarzyn [un centru de primire], dar și un caz cu alte puncte de cazare, că acești indivizi de multe ori nu au la cine să apeleze pentru ajutor, cum ar fi mersul la medic, gestionarea formalităților.

(PL17, F, ONG concentrat pe imigranți)

Refugiații cu dizabilități au nevoie de forme stabile și de lungă durată de sprijin care să depășească integrarea migrantilor.

5. REFERINȚE

Aspalter, C. (2023). Zece lumi ale capitalismului bunăstării: o analiză globală a datelor. Springer Nature.

Bešić, E., Paleczek, L. și Gasteiger-Klicpera, B. (2020). Nu uita de noi: Atitudinispre includerea copiilor refugiați cu (în afara) dizabilități. Jurnalul Internațional de Educație Incluzivă, 24(2), 202–217.

Crock, M. și Ernst, C. (2017). Acolo unde dizabilitatea și strămutarea se intersectează: solicitanții de azil și refugiați cu dizabilități. În: Crock, M (eds.) Refugees and Rights (pag. 349–378). Routledge.

Comisia Europeană. (2021). Uniunea Egalității: Strategie pentru Drepturile Persoanelor cu dizabilități 2021-2030. Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene.

King, J., Edwards, N., Correa-Velez, I., Hair, S. și Fordyce, M. (2016). Dezavantaj și dizabilitate: experiențele persoanelor din medii de refugiați cu dizabilități care trăiesc în Australia. Disability and the Global South (DGS), 3(1), 843–864.

Mirza, M. (2011). Dizabilitate și umanitarism în lagărele de refugiați: cazul pentru o praxis supranațională a dizabilității itinerante. Third World Quarterly, 32(8), 1527–1536.

Nowicka, M., Deliu, A., Szarota, M., & Voicu, B. (2024). Capacitatea actorilor polonezi și români de a oferi sprijin refugiaților ucraineni cu dizabilități din zonele metropolitane Varșovia și București. Varșovia: Collegium Civitas. DOI 10.6084/m9.figshare.26590963

Peterson, V. (2013). Înțelegerea dizabilității în temeiul Convenției cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități și impactul acesteia asupra dreptului internațional al refugiaților și al azilului. Georgia Journal of International & Comparative Law, 42, 687.

Organizația Mondială a Sănătății [și] Banca Mondială. (2011) World Disability Report 2011.

6. APENDICE: LISTA DESPRIJIN FURNIZORI IN BUCUREȘTI

Nume	Site-ul web	Adresa	E-mail	Număr de telefon	Domeniul de aplicare
CNRR – Consiliul Național Român pentru Refugiați	https://www.cnrr.ro/index.php/ro/	Strada Viesparilor, nr. 19, etaj 2, sector 2, București, România	office@cnrr.ro	+4 021 312 62 10 +4 031 405 02 75	Oferă servicii refugiaților
AIDRom – Asociația Ecumenică a Bisericilor din România	https://www.aidrom.ro/?page_id=67&lang=en	Strada Ilarie Chendi, Nr. 14, Sector 2 București	aidrom@gmail.com	021 212 4868	Oferă servicii refugiaților
Terre des hommes	https://www.tdh.ro/ro	Strada Corbeni Nr. 6, Sector 2, Cod poștal 020783, București, România	rou.office@tdh.org olga.mititelu@tdh.org	0756 772 239	Oferă servicii pentru refugiați și migranți (copii afectați de migrație)
ARCA – Forumul Român pentru Refugiați și Migranți	https://www.arca.org.ro/	Strada Austrului, nr. 23, Sector 2, București	office@arca.org.ro	+40 212527357	Oferă servicii refugiaților

Nume	Site-ul web	Adresa	E-mail	Număr de telefon	Domeniul de aplicare
JRS – Serviciul Iezuit pentru Refugiați	https://jrs.net/en/home/	Maior Ilie Opreștrada, sector 4, Bucuresti, România, Poștăcod 041378	jrsromania@gmail.com	Limba ucraineană 0040744405657 Limba engleza/romana 0040732129238	Oferă servicii refugiaților
Salvați Copiii	https://www.salvaticopiii.ro/	Intr. Ștefan Furtună nr. 3, sector 1, 010899, București, România	secretariat@salvaticopiii.ro	+40 21 316 61 76	Extinde serviciilela refugiați
World Vision România	https://worldvision.ro/	Str. Rotașului, Nr. 7, Sector 1, Bucuresti, 012167	General:comunicare_ro@wvi.org Pentru refugiații ucraineni: SupportUCR@wvi.org	General: +40 731 444 013 Pentru refugiații ucraineni: +40754600244	Extinde serviciilela refugiați
FONPC– Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Copii	https://fonpc.ro/ https://fonpc.ro/membri-fonpc/		office@fonpc.ro	0753 012 866 / 0753 012 896	Federația ONG-urilor care oferă servicii sociale celor aflați în situații vulnerabile. Extinde serviciilecătrefugiați prin intermediul unora dintre membrii săi.
Tineret Centru – FNT	https://rotineret.ro/ https://www.facebook.com/centruldetineretfnt/	Căderea Bastiliei 11 București Sectorul 1, România, 010611	office@rotineret.ro	+40 763 661 036	ONG-ul sa concentrat pe servicii pentru tineri, extinzându-și serviciile către tinerii refugiați ucraineni.
ICARFundație	https://www.icarfoundation.ro/	Bd. Unirii 70, Bloc J5, Sector 3, București, Cod poștal: 030836	icar@icarfoundation.ro	+40 21 321 22 21	Oferă servicii refugiaților
Fundația Iocenti	https://inocenti.ro/	str. Gh. Tattarescu 4, Bl. P1, Ap. 57, Sectorul 3	office.bucuresti@inocenti.ro	+40 075 124 2282	Oferăservicii pentru copiii cu probleme de sănătate, extinde serviciile pentru refugiații ucraineni.

7. APENDICE:

LISTA DESPRIJIN FURNIZORI ÎN VARȘOVIA

Nume	Site-ul web	Adresa	E-mail	Număr de telefon	Domeniul de aplicare
Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich	https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/zlozenie-wniosku-do-rzecznika-praw-obywatelskich	Al. Solidarnosci77, 00-090 Varșovia, Woj Mazowieckie	biurorzecznika@brpo.gov.pl	22 551 77 00; Infolinia: 800 676 676	Se ocupă de încălcarea drepturilor civile
CARITASP OLSKA	https://caritas.pl/	Caritas Polska ul. Okopowa 55 01-043 Varșovia	caritaspolska@caritas.pl	+48 22 3348500, +48 22 3348585	Sprijin social pentru diferite grupuri
Centrum Pomocy Uchodźcom Z Niepełnosprawnościami	https://www.fundacjaavalon.pl/programy/centrum-pomocy-uchodzcom-z-niepelnosprawnościami/	Domaniewska5 0A, 02-672 Varșovia	pomoc@fundacjaavalon.pl; kontakt@fundacjaavalon.pl	534 452 357	Sprijin pentru persoanele cu dizabilități
Chcemy całego życia	https://chcemycalagozycia.pl/	N / A	inicjatywa@chcemycalagozycia.pl	N / A	Sprijin pentru persoanele cu dizabilități
CPKVarșovia	https://cpk.org.pl/	ul. Wilcza 60 lok. 19 00-679 Varșovia	sekretariat@cpk.org.pl	800 10 7777	Sprijin pentru femei

Nume	Site-ul web	Adresa	E-mail	Număr de telefon	Domeniul de aplicare
Fundacja „Nasz Wybór” (Ukraiński Dom w Warszawie)	https://naszwybor.org.pl/projekty/ukrainski-dom/	ul. Zamenhofska 1 00-153 Varşovia	48 727 805 764	biuro@naszwybor.org.pl	Srijin pentru migranți
Fundacja Aktywnej Rehabilitacji „FAR”	https://far.org.pl/	Łowicka 19, 02-574 Varşovia, Woj Mazowieckie	22 651 88 03	info@far.org.pl	Srijin pentru persoanele cu dizabilități
Fundacja Avalon	https://www.fundacjaavalon.pl/	ul. Domaniewska 50A 02-672 Varşovia	534 452 357	kontakt@fundacjaavalon.pl	Srijin pentru persoanele cu dizabilități
Fundacja Kulawa Warszawa	https://www.kulawawarszawa.pl/	N / A	+48 796 866 601	fundacja@kulawawarszawa.pl	Srijin pentru persoanele cu dizabilități
Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON)	https://www.pfron.org.pl/	al. Jana Pawła 13, 00-828 Varşovia	22 581 84 10	programy@pfron.org.pl	Srijin pentru persoanele cu dizabilități
Polski Głuchych Związek Zarząd Główny	https://www.pzg.org.pl/	ul. Białostocka 4 03-741 Varşovia	+48 22 831 40 71	biuro@pzg.org.pl	Srijin pentru persoanele cu dizabilități
Polskie Forum Migracyjne	https://forummigracyjne.org/	ul. Górczewska 137, 3 piętro 01-109 Varşovia	+48 692-913-993	info@forummigracyjne.org	Srijin pentru migranți
Polskie Forum Osób z Niepełnosprawnościami	https://pfon.org/	ul. Białostocka 4 loc. 2, 03-741 Varşovia	(+48) 22 299 18 62	biuro@pfon.org	Srijin pentru persoanele cu dizabilități
Stowarzyszenie Mudita	https://stowarzyszeniemudita.pl/	ul. Jaracza 24/31, 31-216, Cracovia	kontakt@stowarzyszeniemudita.pl	+48539866471	Srijin pentru persoanele cu dizabilități
Warszawskie Centrum Pomocy Rodzinie	https://wcpr.pl/ https://wcpr.pl/kontakt/warszawskie-centrum-pomocy-rodzynie-targowa	ul. Targowa 81 03-408 Varşovia	secretariat.targowa@wcpr.pl	22 270 30 22	Agentia de servicii sociale din Varşovia